

ISSN 1792-1872

Με **αποφασιστικότητα** και **αυτοπεποίθηση**.
Με **συνοχή** και **αλληλεγγύη** ας προχωρήσουμε μπροστά το **2018**

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

25ος Χρόνος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017 • ΕΤΟΣ 25ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 97

Καλή Χρονιά Καλώς ήλθετε 2018

Μέσα στην αέναη ροή του χρόνου προς την αχανή άβυσσο της αιωνιότητας τα έτη έρχονται, διανύουν την πορεία τους και παρέρχονται. Έτσι νομοτελειακά έκλεισε τις πύλες του το 2017 και υποδεχθήκαμε το 2018 με αισιοδοξία και χρηστές ελπίδες.

Η αρχή κάθε χρόνου είναι μια συμβατική ευκαιρία για ανταλλαγή ευχών, για ένα καλύτερο αύριο και συνοδεύεται από αισιοδοξία και προσδοκία, από σχεδιασμούς και οράματα. Και η αισιοδοξία αυτή πηγάζει από την αίσθηση ότι τώρα κάτι αρχίζει, με νέες προοπτικές, με νέα δεδομένα έστω και αν αυτά είναι παλιά.

Καλούμεθα να προσέλθουμε σε αυτοκριτική και να ανασυντάξουμε τις δυνάμεις μας, προκειμένου να εκπληρωθούν οι προσδοκίες μας.

Αναλογιζόμενοι τη χρονιά που πέρασε για τον Σύλλογό μας, ήταν μια θετική χρονιά.

1. Εκτός από την κοπή της πίτας, στην αρχή του 2017, στο εντευκτήριο της Ένωσης Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας, προχωρήσαμε και τελειοποιήσαμε το Βιβλίο-CD 1906 - Αγχιάλος Ανατολική Ρωμυλία - Β. Θράκη, με

ένα ακόμη ποίημα του Κώστα Βάρναλη που απέδωσε ο Μανώλης Μητσιάς (Μάταια) και ένα ορχηστρικό του Ανδρέα Κατσιγιάννη με τον Λευτέρη Ζέρβα. Ένα συλλεκτικό CD που εκδώσαμε για να γίνει γνωστή η ιστορία της Αγχιάλου στο ευρύ κοινό.

2. Αναθέσαμε στον ιστορικό-θεολόγο Κατέλη Βίγκλα να γράψει για τη ζωή και το έργο του σημαντικού συμπατριώτη μας Ιερεμία Β' του Τρανού, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης και Οικουμενικού Πατριάρχη, ως συμπλήρωμα της προτομής του που στήσαμε στον προαύλιο χώρο του Αγ. Γεωργίου στη Νέα Αγχιάλο, προκειμένου οι νέοι μας να γνωρίσουν τις προγονικές παρακαταθήκες.

3. Παρουσιάσαμε την ιστορία του τόπου μας 1906 - Ένα τραγούδι για τη Θράκη στο Παγκόσμιο Πολιτιστικό Κέντρο, στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, τον Οκτώβριο με εξαιρετική επιτυχία, συγκεντρώνοντας πολλά κολακευτικά σχόλια, κάνοντας γνωστή την ιστορία μας στο ευρύ κοινό.

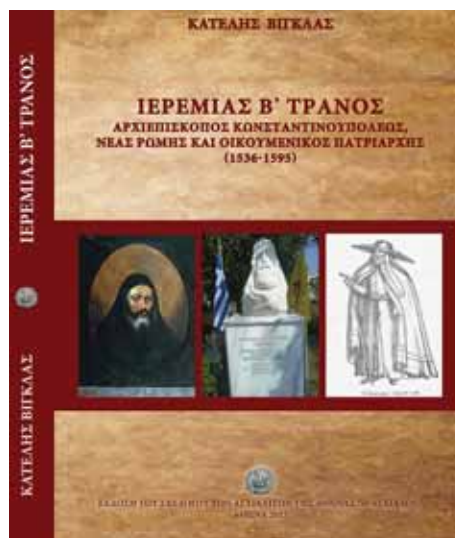
4. Η εφημερίδα μας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» με το τεύχος

97 που κρατάτε στα χέρια σας, εισήλθε στον 25ο χρόνο της έκδοσής της. Αισίως συμπλήρωσε 24 χρόνια ζωής. **24 χρόνια** μιας γόνιμης και παραγωγικής δραστηριότητας που σηματοδοτήθηκε από την αγάπη, αναγνώριση, εμπιστοσύνη και την ηθική και οικονομική στήριξη ολίγων, δυστυχώς, συμπατριωτών και φίλων, καθώς και στις άοκνες προσπάθειες της συντακτικής επιτροπής και των συνεργατών αρθρογράφων, που τίμησαν την εφημερίδα μας με την πένα τους.

Ελπίδα μας είναι να συνεχιστεί και να διαδοθεί, δεδομένου ότι αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των Αγχιαλιτών που κατοικούν στην αγαπημένη μας πόλη και αυτών που διαμένουν στο Λεκανοπέδιο της Αττικής, αλλά και σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Κλείνοντας ευχόμεθα κι επίτρεψεν η φετινή χρονιά να είναι καλύτερη για την πατρίδα μας αφού τα τελευταία χρόνια δοκιμάστηκε σκληρά.

Για όλους εσάς ευχόμαστε η Νέα Χρονιά να είναι ευλογημένη και να σας χαρίζει υγεία, δύναμη, χαρά, αισιοδοξία και πολλά - πολλά χαμόγελα.

136 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

σελ. 15

Τα χοντρά βιβλία...

ΤΟΥ ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΣΛΑΒΗ

σελ. 14

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

σελ. 7

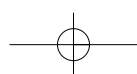
ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ

σελ. 6

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

σελ. 10

Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου στη Νέα Αγχιάλο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε και φέτος στη Δημοτική Ενότητα της Νέας Αγχιάλου η εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου. Το πρωί του Σαββάτου πραγματοποιήθηκε η επίσημη δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου παρουσία των τοπικών αρχών και εκπροσώπων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κατόπιν ακολούθησε η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον Διευθυντή του «Βαρνάκειου» 2ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου κο Χρήστο Δασκαλοθανάση, στον χώρο του Ηρώου στην κεντρική πλατεία.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η ανάπεμψη της επιμνημόσυνης δέησης υπέρ των Πεσόντων και ακολούθησε η κατάθεση των στεφάνων από τη Δημοτική αρχή, από τους εκπροσώπους των Ενόπλων Δυνάμεων και τους υπόλοιπους φορείς της περιοχής, καθώς και η ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από την χορωδία της Νέας Αγχιάλου. Οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με την καθιερωμένη παρέλαση δια της οδού Ελληνικής Αεροπορίας προ των επισήμων, των Μαθητών του Ευγένειου (1ου) Δημοτικού Σχολείου, των Μαθητών του Βαρνάκειου (2ου) Δημοτικού Σχολείου, των Μαθητών του Γυμνασίου, των Μαθητών του Λυκείου, του χορευτικού του Συλλόγου εν Θεσσαλία Οξυωτών, του χορευτικού του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου και του χορευτικού του Πολιτιστικού - Αθλητικού Συλλόγου «Η Νέα Αγχιάλος».

Τέλος μετά την παρέλαση παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί από τα χορευτικά του Συλλόγου εν Θεσσαλία Οξυωτών, του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου και του Πολιτιστικού - Αθλητικού Συλλόγου «Η Νέα Αγχιάλος».

Συγχαρητήρια

Στον Τριαντάφυλλο Τσιάμη που κατέκτησε την πρώτη θέση στην κατηγορία του στους Πανελλήνιους Αγώνες Καράτε που διεξήχθησαν την 12η Νοεμβρίου 2017 στην Καλαμπάκα.

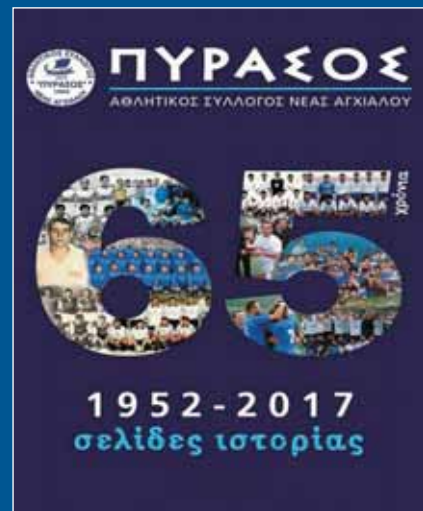
3 μήνες

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

Είναι και η Αγχιάλος δήμος Βόλος;

✓ *Ενώ ο Βόλος είναι άψογα στολισμένος και όπως μου λένε δεν υπάρχει γωνιά που να μην έχει στολισθεί φωταγωγηθεί, δεν είναι ανάλογη η εικόνα για μια ακόμη χρονιά στην Νέα Αγχιάλο. Μακάρι μέχρι να ανέβω τα Χριστούγεννα να έχει αλλάξει αυτό και να μην έχουμε την μαύρη σκοτεινή καθημερινή όψη που είχαμε τις περασμένες χρονιές την περίοδο των εορτών. Ξέρετε κ.κ. Δημοτικοί Άρχοντες μετά τον Καλλικράτη και η Νέα Αγχιάλος είναι Βόλος (καλώς ή κακώς)! Δικαιούμαστε μερίδιο κι εμείς και στους επισκέπτες αλλά κυρίως στην ψυχολογική ανάταση που προσφέρει έστω πρόσκαιρα « το λίγο παραπάνω λόγω των ημερών».*

Σελίδες Ιστορίας

✓ *Κυκλοφόρησε το βιβλίο του Φώτη Γαλούση με τα 65 χρόνια ιστορίας του Πυράσου! Στην παρουσίαση του Βιβλίου Σελίδες Ιστορίας Πύρασος 1952-2017 Παρόντες εκτός από τους φίλους της ομάδας, σύσσωμο το διοικητικό συμβούλιο της νυν και της τέως διοίκησης, παλαίμαχοι, ποδοσφαιριστές όλων των ηλικιών, πρώην προπονητές του συλλόγου. Καλοτάξιδο!*

Στο προηγούμενο διάστημα είχαμε:

- ✓ *Εκλογές στην Καταλονία μετά την κρίση του Δημοψηφίσματος και μάλλον οριακά προηγούνται οι δυνάμεις της ανεξαρτητοποίησης.*
- ✓ *Νέα εκτόξευση πυραύλου από την Βόρεια Κορέα και έντονη ανησυχία στον κόσμο καθώς υπάρχει η δυνατότητα να πληγεί οποιοσδήποτε στόχος στον κόσμο.*

Σημαντική επιτυχία μαθήτριας

Σημαντική επιτυχία μαθήτριας της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου Νέας Αγχιάλου. Πρόκειται για την Παπαπαναγιώτου Άννα Μαρία του Αλεξάνδρου που εισήχθη μετά από εισαγωγικές εξετάσεις στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών, του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Σε σύνολο 16 μόνο επιτυχόντων κατατάχθηκε 5η στη σειρά.

Η Διευθύντρια και οι καθηγητές του σχολείου συγχαίρουν θερμά τη μαθήτρια και εύχονται καλές σπουδές και πάντα επιτυχίες στη ζωή της.

Συγχαρητήρια από το Σύλλογο Γυναικών

Ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου την 1η Οκτωβρίου 2017 συμμετείχε με λεωφορείο και με αγορά 60 εισιτηρίων στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία ο Σύλλογος Αγχιαλών της Αθήνας «Αγχιάλος» στο Ηρώδειο, με τίτλο «1906 Ένα τραγούδι για τη Θράκη».

Ο Σύλλογος μας, συγχαίρει το Δ.Σ. του Συλλόγου τους για την άψογη οργάνωση της θαυμάσιας και καταπληκτικής αυτής εκδήλωσης.

✓ **Επίσκεψη Τσίπρα στις ΗΠΑ όπου πήραμε καλά λόγια για την πορεία της οικονομίας μας και μια συμφωνία πλέον του 1 δισ. Ευρώ για την αναβάθμιση των F-16 της ΠΑ. Από τα παραλειπόμενα η στιχομυθία μεταξύ δημοσιογράφου Τσίπρα Τραμπ όταν ρωτήθηκε για την γνώμη που εξέφρασε ο Τσίπρας για τον Τραμπ κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα και ο Τραμπ σχολίασε ότι «ήξερε ποιον κάλεσε»!**

✓ **Επίσκεψη Ερντογάν στην Ελλάδα και νομίζω κανείς δεν κατάλαβε για ποιόν λόγο ήρθε: για να διαφωνήσει δημόσια με την Ελλάδα για την Λωζάνη, να ζητήσει την έκδοση των 8 Τούρκων στρατιωτικών, ή για να επισκεφθεί την μειονότητα και να κάνει το κομμάτι του στην χώρα του;**

✓ **Μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες με απώλεια πάνω από 20 ανθρώπων μέσα σε λίγες ώρες από νεροποντή στην Μάνδρα Αττικής. Μπαζωμένα ρέματα; αυθαίρετα; εγκαταστάσεις σε λάθος μέρος; έργα που δεν έγιναν; οι ευθύνες μπαλάκι αλλά το αποτέλεσμα συγκεκριμένο: τόνοι λάσπης έπνιξαν την Μάνδρα και κυρίως είχαν τρομακτικό ανθρώπινο κόστος.**

Εκλογές για τον Πρόεδρο του Νέου Φορέα της Κεντροαριστεράς - Πώς ψήφισε η Αγχιάλος

✓ **Εκλογές για τον Πρόεδρο του Νέου Φορέα και παρά την πληθώρα υποψηφίων ξεχώρισαν από τον πρώτο γύρο οι υποψηφιότητες των Φώφης Γεννηματά και Νίκου Ανδρουλάκη. Οι εκλογές για την διαμόρφωση νέου φορέα της κεντροαριστεράς ήταν επιτυχείς καθώς η συμμετοχή του κόσμου ήταν πάνω από 210.000 ψηφοφόρους. Στον επόμενο γύρο η κ. Γεννηματά κέρδισε καθαρά την εκλογή με ποσοστό 56,73% έναντι 43,27% του κ. Ανδρουλάκη. Αρκετή ήταν η συμμετοχή και στο εκλογικό κέντρο που στήθηκε στην Νέα Αγχιάλο όπου προσήλθαν 132 συμπολίτες μας, φίλοι του χώρου της κεντροαριστεράς στον α' γύρο και 96 στον β' γύρο.**

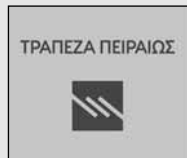
Na πως ψήφισαν στην Νέα Αγχιάλο:
Α' ΓΥΡΟΣ: Ψηφίσαντες: 132, Λευκά 1 Γεννηματά Φώφη (86) Ανδρουλάκης Νίκος (20) Γάτσιος Κωνσταντίνος (2) Καμίνης Γιώργος (15) Θεοδωράκης Σταύρος (4) Μανιάτης Γιάννης (2) Πόντας Απόστολος (0)
Β' ΓΥΡΟΣ: Ψηφίσαντες: 96, Λευκά, 1 Γεννηματά Φώφη (81) Ανδρουλάκης Νίκος (14).

✓ **Για όσους αγαπούν τα ταξίδια στο εξωτερικό μια ευχάριστη είδηση: η αεροπορική εταιρεία χαμηλού κόστους EasyJet από το ερχόμενο καλοκαίρι (τον Ιούλιο και για δυο μήνες σε πρώτη φάση) συνδέει την Νέα Αγχιάλο, απευθείας, με Λονδίνο. Επιπλέον όπως διαβάζουμε στο ethessalia.gr, η αεροπορική εταιρεία δεσμεύτηκε ότι θα διαφημίσει πλήρως τον αεροπορικό προορισμό, ελπίζοντας ότι από το καλοκαίρι θα τεθούν οι βάσεις ώστε να παραμείνει στην Νέα Αγχιάλο. Να και κάποια καλά νέα για το αεροδρόμιο Νέας Αγχιάλου που πρέπει για το καλό της περιοχής να ανεβαίνει σε κίνηση.**

✓ **Έκλεισε τελικά η Τράπεζα Πειραιώς παρ όλες τις, έστω και στο παρά πέντε, προσπάθειες και κατοίκων αλλά και φορέων (λίγων) να αποτρέψουν κάτι το οποίο είχε κεντρικά η Τράπεζα αποφασίσει. Οι απιάσεις που προφασίζονται σε επιστολές τους και προς τον κ. Τερψιάδη (βλ. σελ. 4) είναι νομίζω προσχηματικές και δεν δικαιολογούν την απόφαση να αφήσουν αφοσιωμένους πελάτες χωρίς καθόλου εξυπηρέτηση.**

Γιατί, ναι, πήραν μέχρι και το ATM. Δεν ήταν υποχρέωσή τους να έχουν φροντίσει να βρουν από πριν χώρο να το τοποθετήσουν; Εκτός αν δεν έχουν σκοπό να το επανατοποθετήσουν δείχνοντας την αδιαφορία τους! Αν πάντως το έχουν σκοπό, ο καιρός πριν τα Χριστούγεννα είναι ο κατάλληλος και πιο κρίσιμος για τους κατοίκους, επισκέπτες αλλά και την κίνηση στην αγορά της Νέας Αγχιάλου.

✓ **Κι αν στο προηγούμενο Γράμμα της Σύνταξης αναρωτιόμασταν ως που θα φθάσει η κατακλάθα θα ήθελα να θυμίσω ότι στο τσακ σώθηκε από την προηγούμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση το Γενικό Λύκειο της Αγχιάλου αλλά και ότι κλείνουν αρκετά ΕΛΤΑ στην επικράτεια. Ίσως αντί να κλαψουρίζουμε μετά να έχουμε το νου μας και να κάνουμε κάτι εγκαίρως.**

✓ **Οι Σύλλογοι κάνουν το καθήκον τους και για μια ακόμη χρονιά διοργάνωσαν με επιτυχία την Βραδιά Αλληλεγγύης. Συγχαρητήρια στους διοργανωτές Συλλόγους και στους αφιλοκεδώς συμμετέχοντες καλλιτέχνες.**

✓ **Άλλες τρεις μέρες επιτυχίας για την θεατρική ομάδα Νέας Αγχιάλου. Τρεις παραστάσεις στο Βόλο. Ο Μουτζούρης και η παρέα του σε μεγάλα κέφια. Και σ' ανώτερα!!!**

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
 ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
 Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
 E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
 Ιστοσελίδα: www.aghialos.com

Εκδότης - Διευθυντής:
 Απόστολος Ζαφειρόπουλος
 Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:
 Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:
 Κων/νος Τσιάμης, Γιάννης Μαστροπέτρου,
 Κων/νος Μπούνιας, Χρήστος Τριαντόπουλος,
 Στέλλα Ιωάννου, Σταύρος Πατκίδης

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
 Β. & Ε. Μπαμπά ΕΠΕ
 Επικούρου 31 και Πειραιώς
 Τηλ.: 212 700 3210 • FAX: 212 700 3240

Αλληλογραφία:
 Τσιάμης Κων/νος, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
 E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
 Τηλ.: 210 88.18.442
 Fax: 210 88.18.442
 Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:
 Ετήσια συνδρομή: 10 €
 Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
 Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

1) Πληρωμή στο καφεκοπτείο της κα. Φωτεινής Τριαντοπούλου.
 2) **ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178**
BAN GR3901710110006011040030-178 SWIFT-BIC PIRBGRAA
 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε Ευρώ)
 Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο
 (Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 694 7512861)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
199	Αιμονιώτης Αριστοφάνης	10	241	Φειδάς Αθανάσιος	50
194	Γκαμάλια Ειρήνη	10	246	Ο Σταύρος Αξαρηλής προσέφερε το ποσόν των 220,00 ευρώ για την πίτα του συλλόγου μας όπως κάθε χρόνο στην Μνήμη της μητέρας του Σεβαστή.	
196	Γκινιδη Αλεξάνδρα	10		Στο Ιερό Ίδρυμα Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα»	
200	Κόκκινου Χρυσοπηγή	10	247	Διονυσίου Γιώργος	50
198	Μηδειάτης Σάββας	20	248	Τασσόπουλος Μίμης	20
251	Μουτζούρης Κώστας	10	249	Ανώνυμος	50
197	Σύλλογος Γυναίκων Ν. Αγχιάλου	35			
195	Σούρλας Σπύρος	10			
236	Ταταρίδης Πασχάλης	20			
235	Τοκαλής Νίκος	50			

[Το Βήμα του Πολίτη]

Τράπεζα Πειραιώς τέλος στη Νέα Αγχίαλο

Του Γιάννη Τερψιάδη

Την περασμένη Παρασκευή, 3 Νοεμβρίου του 2017 και ώρα 12η έκλεισε τις πύλες της η Τράπεζα Πειραιώς ύστερα από 40 χρόνια λειτουργίας, σαν Αγροτική αποκομίζοντας σεβαστά κέρδη και τελευταία σαν Τράπεζα Πειραιώς, βυθίζοντας στο πένθος όλους τους Αγχιαλίτες.

Μια πόλη με 7.000 κατοίκους που το καλοκαίρι γίνονται 15.000, με 5 μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες, με πολιτικό και στρατιωτικό Αεροδρόμιο μένει χωρίς τράπεζα, κύρια προϋπόθεση για κάθε περαιτέρω ανάπτυξη.

Στις 12-9-2017 απέστειλα επιστολή στον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Γιώργο Χατζηνικολάου στην οποία του εξέθετα όλους τους παραπάνω λόγους και πολλούς άλλους για τους οποίους δεν έπρεπε να κλείσει το υποκατάστημα της Αγχιάλου, και ότι υπήρχαν πολλές εναλλακτικές λύσεις για να μειώσουν τα έξοδά τους. Μια από αυτές π.χ. θα ήταν να ερευνηθούν ποιές εργασίες ήταν λίγες τον χρόνο και αφορούσαν λίγα άτομα και γι' αυτές αυτοί οι άνθρωποι να πηγαίνουν στο Βόλο και στον Αλμυρό να τις κάνουν, μειώνοντας κατ' αυτό τον τρόπο το προσωπικό της τράπεζας από 5 εκτός του Διευθυντού φυσικά, σε δύο ώστε να μην διαταραχθεί η καθημερινή εξυπηρέτηση του κόσμου. Στις 15-9-2017 έλαβα επιστολή από τον αρμόδιο της τράπεζας κ. Γ. Σκαρμούτσο με την οποία με γνώριζε ότι η τράπεζα θα έκλεινε και ότι θα μπορούσαμε να εξυπηρετηθούμε με τα ηλεκτρονικά μέσα (τα οποία σημειωτέον μόνο το 30% του πληθυσμού της Αγχιάλου μπορεί να χειρισθεί) και για ό,τι δεν μπορεί να γίνει με αυτά να πηγαίνουμε στον Βόλο και στον Αλμυρό, χωρίς φυσικά να απαιτήσει σε κανέναν από τους ισχυρισμούς μου για ποιο λόγο δεν έπρεπε να κλείσει η Τράπεζα. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο και το σλόγκαν πρώτα ο πολίτης, από κράτος, τράπεζες, οργανισμούς κ.λπ. Αν θέλει η τράπεζα, έστω και τώρα, να δείξει το ανθρώπινο πρόσωπό της, δεν είναι αργά να αποδεχθεί την ανωτέρω πρότασή μου και να ξανανοίξει η τράπεζα.

Η περασμένη Παρασκευή λοιπόν ήταν για τους Αγχιαλίτες Μεγάλη Παρασκευή, χωρίς όμως να προσδοκάται καμία Ανάσταση. Την τελευταία εβδομάδα πριν την Παρασκευή στα πρόσωπα όλων των Αγχιαλιτών που έμπαιναν στην τράπεζα για να εξυπηρετηθούν, διέκρινες την μελαγχολία τους και την οργή και την αγανάκτησή τους. Σε μένα η φόρτιση ήταν ακόμη μεγαλύτερη γιατί ήμουν αυτός που πριν από 40 χρόνια είχα εισηγηθεί την ίδρυση της ΑΤΕ στη Νέα Αγχίαλο. Με πολύ συγκίνηση λοιπόν, την τελευταία μέρα της λειτουργίας της τράπεζας, απευθύνθηκα στον διευθυντή της Δημήτριο Βολίδη και τους συνεργάτες του, Μαρία Σταμάτη, Ειρήνη Ντάμπαση, Γιάννη Λυμπερόπουλο, Δημήτρη Λέκκα και Μιλτιάδη Στάμο και τους ευχαρίστησα, βέβαιος ον ότι εκφράζω τα συναισθήματα όλων των συμπολιτών μου, γιατί όλα αυτά τα χρόνια μας εξυπηρέτησαν με απόλυτη ευγένεια και καλοσύνη και με προθυμία και ενδιαφέρον να ικανοποιήσουν όλες μας τις απορίες. Τους ευχήθηκα η τοποθέτησή τους σε άλλο υποκατάστημα να μην διαταράξει την οικογενειακή τους γαλήνη, να έχουν καλή συνέχεια στην τραπεζική τους πορεία, να είναι όλοι τους καλά και ότι δεν θα τους ξεχάσουμε ποτέ.

Όσον αφορά εμάς τους Αγχιαλίτες, θα προσπαθήσουμε να επουλώσουμε την τρίτη πληγή που μας προξένησαν, μετά την επαίσχυντη κατάργηση του δήμου μας και την αλλαγή χρήσης του νεκροταφείου μας ύστερα από εκατό ολόκληρα χρόνια και να ευχηθούμε οι πληγές να μην γίνουν επτά όσες και του Φαραώ. Με την κατάργηση του Δήμου μας σε γραπτό μου στον τοπικό τύπο, είχα γράψει ότι διαισθανόμουν ότι και άλλες συμφορές θα μας εύρισκαν, χωρίς ωστόσο να μπορούσα να μαντέψω ποιες θα ήταν αυτές και ότι η διαίσθησή μου δεν με είχε διαψεύσει ποτέ. Και πράγματι μας βρήκαν. Το ίδιο αισθάνομαι και τώρα, χωρίς καθόλου να έχω την επιθυμία να γίνω μάντις κακών. Η μόνη παρηγοριά και επιθυμία μου είναι, ότι επειδή το κακό τρίτωσε, αυτή τη φορά η διαίσθησή μου να με διαψεύσει.

Ταχυδρόμος
Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2017

Αγαπητοί: Πρόεδρε και Γράμμα της Σύνταξης.

... Στην Νέα Αγχίαλο κυκλοφόρησε η φήμη ότι λόγω μνημονιακής υποχρέωσης, όπου κλείνει μία Τράπεζα, απαγορεύεται να ανοίξει κάποια άλλη. Αν και αυτό είναι τελείως παράλογο διότι αντίκειται στον ανταγωνισμό, σας παρακαλώ πολύ να ερευνήσετε αν αληθεύει και με ένα mail σας να με ενημερώσετε.

Όλοι πρέπει να βοηθήσουμε να έρθει κάποια άλλη Τράπεζα στη Νέα Αγχίαλο.

Η Τράπεζα που περισσότερο την ενδιαφέρει είναι αυτή που εξαγόρασε τα ΕΛΤΑ, ώστε σε ένα Γραφείο να έχει και τις δύο δραστηριότητες, με τον ίδιο Δ/ντή και δύο Τραπεζικούς Υπαλλήλους. Αν αυτή δεν ενδιαφέρεται τότε να αποτανθούμε στην Εθνική και όλα αυτά υπό την προϋπόθεση ότι δεν αληθεύει η παραπάνω φήμη.

Από τον Δήμο Βόλου μην περιμένετε τίποτα. Το μόνο αποκούμπι της Αγχιάλου είναι ο Σύλλογός σας και αναγνωρίζουμε ότι έχετε κάνει πάρα πολλά.

Φαίνεται ότι έχουμε μπει στο μάτι του κυκλώνα, τοπικών και οικονομικών συμφερόντων που επιδίωξή τους είναι να μας εξουθενώσουν και να μας κάνουν δούλους και υπηρέτες τους. Να αποφασίζουν αυτοί για μας χωρίς εμάς. Να πάψουμε να ζούμε, να πεθαίνουμε και να τιμούμε τους νεκρούς μας όπως εμείς θέλουμε. Η τεράστια Ιστορία που γράψαμε να μην έχει συνέχεια και δεν θα έχει αν όλοι δεν αντιδράσουμε σκληρά και δυναμικά.

Περιμένω νέα σας.

Με πολύ εκτίμηση
Γιάννης Τερψιάδης
12-11-2017

Ως αναφορά για την φήμη που κυκλοφόρησε είναι λανθασμένη.

1) Η μόνη μνημονιακή υποχρέωση των Τραπεζών είναι να ελαττώσουν τα υποκαταστήματά τους και να μειώσουν το προσωπικό.

2) Για να ανοίξει μια Τράπεζα ένα υποκατάστημα μπορεί οπουδήποτε αρκεί να πάρει την άδεια της Τράπεζας της Ελλάδος η οποία αποφασίζει από τα στοιχεία που θα κατατεθούν η βιωσιμότητα του υποκαταστήματος και η οικονομική ευρωστία της Τράπεζας.

Τους λόγους που έκλεισε το υποκατάστημα της Πειραιώς θα τους αναλύσουμε στο επόμενο φύλλο αν και οι περισσότεροι μπορούν να αντιληφθούν τους λόγους.

Αγαπητέ κ. Τερψιάδη πρώτιστα δεχθείτε τα ειλικρινή μας συγχαρητήρια για την αρθρογραφία σας και το ενδιαφέρον σας ως αναφορά τη βελτίωση της καθημερινότητας των κατοίκων της Νέας Αγχιάλου και την προβολή του τόπου.

Δυστυχώς όσο κι αν θέλωμε να ωραιοποιήσουμε την κατάσταση πέρα από μνημονιακές υποχρεώσεις που συχνά γίνονται πρόσχημα για τους ισχυρούς, το βασικό πρόβλημα για τέτοιου είδους επιλογές είναι η αντίδραση των ενδιαφερομένων.

Δεν σας κρύβουμε για να είμαστε ειλικρινείς ότι ενώ επανειλημμένα μέλη του Δ.Σ. έχουν απευθυνθεί προς φίλους τους υψηλόβαθμα στελέχη της Τράπεζας και όχι μόνο προσκρούουν στην εύλογη ερώτηση: Τι ενδιαφέρεστε εσείς αφού δεν ενδιαφέρονται οι ίδιοι; Είδατε καμιά κινητοποίηση; Είδατε καμιά παράσταση στην Αθήνα των εκπροσώπων της Δημοτικής Αρχής ή του Τοπικού Συμβουλίου πολύ πιο πριν κλείσει η τράπεζα όταν πριν από καιρό άρχισαν να διαχέονται οι φήμες; ΟΧΙ. Εμείς απλά μαζευόμαστε και διαμαρτυρούμαστε σε τετελεσμένα γεγονότα όταν η κατάσταση δεν είναι αναστρέψιμη.

Γι' αυτό η αντίδραση πρέπει να είναι καθολική. Τότε μόνο η εξουσία λαμβάνει σοβαρά τις αντιδράσεις. Σήμερα οι λίγες φωνές που ενδιαφέρονται λένε ότι η «Νέα Αγχίαλος» έγινε μαχαλάς του Βόλου. Αλλά τι κάνανε οι πολίτες όταν ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών έκανε προτάσεις προς την Δημοτική Αρχή, προκειμένου να στηθούν αναχώματα στην κάθοδο των Μυριάδων προς το Βόλο και το Πήλιο.

Π.χ. αναφέρουμε:

1) Αναβάθμιση του Ολοκαυτώματος και ανάδειξη της Ιστορίας της Αγχιάλου.

2) Απαλλοτρίωση ενός από τα 4 σπίτια που διασώθηκαν και αναπαλαίωση με ίδρυση Λαογραφικού Μουσείου.

3) Αξιοποίηση των Αρχαιολογικών Χώρων, κατάθεση μελέτης του Αρχιτέκτονα Κων/νου Καπότση με αναπαλαίωση του Παλιού Οινοποιείου και δημιουργία Βυζαντινού Μουσείου και πολλά άλλα.

4) Θρησκευτικός τουρισμός (πρόταση Γ. Διονυσίου) κ.ά. (δημοσιευμένα στην εφημερίδα «Νέα Αγχίαλος»).

Απολύτως τίποτα. Για να έχει καλύτερη τύχη η Ν. Αγχίαλος χρειάζεται ευαισθητοποίηση των πολιτών και καθολική κινητοποίηση. Διαφορετικά θα πηγαίνουμε από το κακό στο χειρότερο.

Επερώτηση του Δημοτικού Συμβούλου Διαμαντένια Θεολόγου προς το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βόλου

Βόλος, 19-11-2017

**Θέμα: Πεζόδρομος «Ελληνικής Αεροπορίας»
(Νέας Αγχιάλου)**

Κύριε πρόεδρε,

Οι προηγούμενες Δημοτικές Αρχές της Νέας Αγχιάλου είχαν ως στόχο τη μεταφορά του γηπέδου από τη παραλιακή ζώνη σε δημοτική έκταση, βόρεια του νεκροταφείου και τη κατασκευή δημοτικού σταδίου. Έτσι διαμορφώθηκε ένας χώρος 25 περίπου στρεμμάτων και οι πρώην Δήμαρχοι αγωνίζονταν να βρουν τη κατάλληλη χρηματοδότηση για τη δημιουργία του σταδίου.

Τον τελευταίο καιρό η ίδια η Δημοτική Αρχή μεταφέρει ύλη από κλαδέματα που περιέχουν και πο-

σότητες σκουπιδιών και έχει καλυφθεί σχεδόν όλη η έκταση των 25 στρεμμάτων. Προφανώς και γίνεται για να κερδηθεί χρόνος από τη μεταφορά στο ΧΥΤΑ, αλλά η κατάσταση έχει πλέον ξεφύγει, καθώς υπάρχουν υλικά εκατοντάδων φορτηγών.

Επειδή υπάρχει κίνδυνος πυρκαγιάς, που θα απελευθερώσει τοξικά αέρια λόγω της ύπαρξης πολλών πλαστικών και επειδή η περιοχή βρίσκεται λίγα μέτρα από τον οικοδομικό ιστό, ερωτάται η Δημοτική Αρχή με ποιο τρόπο θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα;

Εύχομαι να μην αληθεύουν οι πληροφορίες για καύση από την ίδια τη Δημοτική Αρχή προκειμένου να μειωθεί ο όγκος της ύλης.

Διαμαντένιας Θεολόγου
Δημοτικός Σύμβουλος

Στον απόηχο της εθνικής γιορτής της 28 Οκτωβρίου

Γράφει ο Γιώργος Διονυσίου

Είναι φυσικό εμείς που ζήσαμε το έπος της Αλβανίας το 1940 να αισθανόμαστε κάποια ξεχωριστή συγκίνηση την ημέρα του γιορτασμού. Τις αξέχαστες εκείνες μέρες με τις χαρές για τις ένδοξες νίκες μας, αλλά και τις λύπες για το αίμα που έχυναν στο μέτωπο του πολέμου τα παιδιά της πατρίδας μας. Ακό-

μα ηχεί στη μνήμη μου το χαρμόσυνο κτύπημα της καμπάνας για τις νίκες μας που επισφραγίστηκε μια μέρα με την είδηση της ανδραγαθίας του συμπατριώτη μας Χρήστου Παρασκευαΐδη, που όλοι γιορτάσαμε, όταν διαβάστηκε στην εκκλησία μας. Αλλά δεν σβήνει από τη μνήμη μου και η θλίψη από το άκουσμα της θυσίας κάποιου παλκαριού μας. Να! Όλη η Αγχιάλος με βαριά καρδιά παρούσα στην επιμημόσυνη δέηση, που έγινε στην εκκλησία μας, στον πρώτο πεσόντα μας, τον ιππέα φαντάρο μας Γιάννη Ραφτόπουλο, το Γιαννιό μας, όπως τον λέγαμε, τον ωραίο εκείνον κιθαρωδό!

Ατέλειωτο το κλάμα στο άκουσμα των στίχων που απαγγείλε ο τροβαδούρος του χωριού μας Βασίλης Βλαχάκης: «Μ' ορμή απάνω στ' άλογο καμάρι της Ελλάδας». Πώς να ξεχάσουμε εμείς όλα αυτά; Δυστυχώς, ακόμη και συμπατριώτες μας που είχαν σχέση με την αυτοδιοίκηση και στον καιρό της Κοινότητας και στον Δήμο μετά, ελάχιστα γνωρίζουν για το ποια ήταν τα παλικάρια μας που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα. Να μη μιλάμε για αργό-

τερα και προπάντων για σήμερα!!! Ωστόσο εμείς οι πιο παλιοί πέρα από την προφορική παράδοση, είχαμε αργότερα και μια γραπτή πηγή.

Το βιβλίο του συμπατριώτη μας διανοούμενου Κων/νου Εμμανουηλίδου: «Σύγχρονος Ιστορία Ανθελληνικοί διωγμοί εν Βουλγαρία το 1906» Βόλος 1956. Ένα πόνημα με ανεκτίμητα ιστορικά στοιχεία που αφορούν στην Παλιά Αγχιάλο, στη Νέα Αγχιάλο, στη Αγχιάλο Μακεδονίας (Ήγγλις). Ναι, ανεκτίμητα που αν δεν τα κατέγραφε θα χάνονταν για πάντα, και γι αυτό δεν έπρεπε να λείπει από κανένα σπίτι. Έμεινα έκπληκτος όταν άκουσα ότι συμπατριώτες μας, που δεν περίμενα, είχαν ακόμη και άγνοια για την ύπαρξή του! Γράφει λοιπόν στη σ. 79: «Εις τον Ελληνο-Ιταλικόν πόλεμον εις την Αλβανίαν» - Ιωάννης Νικ. Ραφτόπουλος, Ιωάννης Σεφ. Βίγγλας, Χριστόφορος Κουκίδης, Κων/νος Νικ. Μόσχος, Κων/νος - Γεωργ. Αχτσόγλου, Ιωάννης Αριστείδη Καραγατσλής και πολλοί άλλοι.

Εδώ πρέπει να προσθέσουμε τον Μιχαήλ Ελευθερίου, και τον Ιωάννη Καραγκούνη που καλά γνωρίζουμε ότι έπεσαν, από άλλες πηγές. Στη ίδια σελίδα πιο κάτω συμπληρώνει: «Εις το Βασιλικόν Ναυτικόν» - Χρήστος Γεωρ. Ασλάνογλου. (Μαλέας) με τον βαθμόν Κελευστού- Από μια τώρα έρευνα που έκανε ο πρ. υπουργός Γ. Σούρλας που αφορούσε στο έπος της Αλβανίας, βλέπουμε ότι αναφέρει ως πεσόντες τους Αγχιαλίτες: Βίγγλα Ιωάν., Κουκίδη Κων., Μόσχο Κων., Ραφτόπουλο Ιωάν., Κοντονίκα Νικ., Σαραφάκος Σπύρ., για τους οποίους σημειώνει και σε ποια μονάδα υπηρετούσαν, που και πότε έπεσαν.

Μια σοβαρή έρευνα για το ίδιο θέμα έκανε η πρόεδρος της Φιλάρχαιου Εταιρείας Αλμυρού «Όθρυς» η καθηγήτρια κ. Χρυσούλα Κοντογεωργάκη, που ήρθε στο φως με την έκδοση του δελτίου της Εταιρείας: «Αφιέρωμα στους Αγωνιστές

της περιοχής Αλμυρού 1940-1941» Περίοδος Β' τεύχος 17- Αλμυρός 2013 σελ260-263.

Καταρχήν έχουμε ένα κατάλογο όσων Νεοαγχιαλιτών πήραν μέρος στον πόλεμο του 1940, ως στρατιώτες στο μέτωπο και ως ναύτες στο πολεμικό ναυτικό, που ήσαν 65 από τους οποίους 13 είχαν πέσει. Το ενδιαφέρον εδώ είναι ότι έχει σημειώσει ποιοι υπηρέτησαν στο ναυτικό, ποιοι ήσαν τραυματίες, ποιοι είχαν αιχμαλωτιστεί, ακόμα και ποιοι είχαν πάθει κρουαγιάματα, όπως ο Χρήστος Παρασκευαΐδης που είχε και ανδραγαθήσει. Θα αναφέρουμε εδώ, λόγω χώρου μόνο τα ονόματα των πεσόντων, που και για εφτά από αυτούς αναφέρει πολλές λεπτομέρειες όπως εκείνες που σημειώνει ο πρ. υπ. Γ. Σούρλας.

Ασλάνογλου Χρήστος- Πολεμικό ναυτικό, Αχτσόγλου Κων/νος, Βίγγλας Ιωάννης του Στέφανου, Ελευθερίου Μιχαήλ, Καραγατσλής Ιωάννης, Καραγκούνης Ιωάννης, Κοντονίκα Νικόλαος, Κουκίδη Χριστόφορος, Μόσχος Κων/νος, Ραφτόπουλος Ιωάννης, Σαραφάκος Σπυρίδων, Φαναρίτσης Αλέξανδρος, Ψάρρας ή Ψαρρός Εμμανουήλ.

Παρατηρούμε εδώ ότι αναφέρονται όλα τα ονόματα που καταγράφει ο Κων/κος Εμμανουηλίδης και ο π. υπ. Γ. Σούρλας, αλλά προσθέτει και άλλα. Γενικά ορισμένα ονόματα δεν λένε κάτι για μας, πέρα του ότι δεν είναι γραμμένα δυο-τρία και στα μητρώα της Νέας Αγχιάλου.

Ωστόσο αφού αναφέρονται, στην έρευνα, ως Νεοαγχιαλίτες πεσόντες δεν πρέπει και εμείς να μην τους αναγνωρίσουμε, γιατί δεν θα είναι σε άλλη πόλη και θα αδικηθούν. Πιθανόν οι γονείς τους να βρέθηκαν έστω και προσωρινά για κάποιο λόγο στην Νέα Αγχιάλο όταν γεννήθηκαν. Σημειωτέο ότι με την φωτιά της Ν. Αγχιάλου από τους Ιταλούς το 1943, κάηκαν τα

μητρώα μας και πήραμε αντίγραφα από την στρατολογία.

Βέβαια, αυτά τα πράγματα έπρεπε να ερευνηθούν στον καιρό τους, γιατί είναι μια ένδοξη σελίδα της τοπικής μας ιστορίας που έπρεπε να καταγραφεί στην εντέλεια. Και σε κάθε εκδήλωση, ιδίως της 28ης Οκτωβρίου να διαλαλούνται με υπερηφάνεια τα ονόματα των ηρώων που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα. Δυστυχώς, ήμασταν από τις λίγες Κοινότητες, και μετά Δήμους, που δεν είχαμε χαρμμένα «αθάνατα» στο Ηρώο τα ονόματα των πεσόντων σε όλους τους πατριωτικούς αγώνες. Και όχι μόνον αυτό. Εξαφανίσουμε και την στήλη που ήταν στην πρόσοψη της πριν από το σεισμό εκκλησίας μας, του Αγίου Γεωργίου, με τα ονόματα των θυμάτων Αγχιαλιτών στο ολοκαύτωμα του 1906 της παλιάς μας πατρίδας Αγχιάλου της Ανατολικής Ρωμυλίας. Τι να πούμε!!!

Ένα παιδί στή δίνη του πολέμου

Θαρρώ πως ενηλικιώθηκα στά έξι μου χρόνια, όταν είδα ένα «στρώμα» εκτελεσμένων από τους Γερμανούς. Άνάμεσά τους και δύο αδελφια του πατέρα μου. Από τις 7 και 8 Δεκεμβρίου 1943 έζησα σάν μεγάλος. Είδα και άλλους σκοτωμένους είτε σέ μάχη είτε σέ εκτέλεση. Βγήκα από τήν παιδική ηλικία μέ τά μάτια γεμάτα αίμα πού δυστυχώς τό περισσότερο ήταν αίμα ελληνικό. Η φρικότερη πτυχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου -κι αυτό είναι κάτι πού δέν έχει - τουλάχιστον έπαρκώς- έπισημανθεί είναι οι έσωτερικοί πόλεμοι πού ξέσπασαν σέ όλες σχεδόν τίς χώρες μέ πρωτοπορούσα, όπως έπιβάλλει ή ιστορική μας εϊμαρμένη, τήν Έλλάδα. Τον πόλεμο αυτόν πρώτα τόν έζησα στό κορμί και στήν ψυχή μου και ακολουθώντας τόν μελέτησα σέ πλήθος βιβλία, άρθρα εφημερίδων και περιοδικών (κυρίως στρατιωτικών) αλλά και στά περισσότερα πεδία τών μαχών. Μέχρι τό Ναγκασάκι έφθασα γιά νά δώ τό μέγεθος τής καταστροφής. Κι αν άργησα νά βάλω στό χαρτί (πλήν τών 50 σελίδων πού τού αφιέρωσα στό βιβλίο μου «Ιστορία τού Έλληνικού Κόσμου και τού Μείζονος Χώρου» - έκδ. Gutenberg 1999) είναι γιάτί ήθελα νά αποστασιοποιηθώ όσο γίνεται από τά δακτυλικά άποτυπώματα πού άφησε μέσα στήν ψυχή μου ό πόλεμος εκείνων τών μακάβριων ημερών. Από τη δεκαετία τού '50 άρχισα -παρά τά γλίσχρα οικονομικά μου- νά συγκεντρώνω υλικό (βιβλία, δημοσιεύματα, φωτογραφίες) και μόλις τή δεύτερη δεκαετία τού παρόντος αιώνας άρχισα νά βάζω στό χαρτί όσα είχαν κατασταλάξει μέσα μου σάν υλικό πρός συγγραφή. Όχι άπληη καταγραφή και περιγραφή τών γεγονότων, αλλά σκέψεις και κρίσεις επί τών γε-

γονότων, εξέταση τών αίτιων, τών άφορμών αλλά και τών άποτελεσμάτων. Γι' αυτά όλα είχα έξασκηθεί, άφού είχαν προηγηθεί περίπου 40 βιβλία ιστορίας πού όλα είχαν περάσει μέ έπιτυχία τίς πύδ δυσκολες έξετάσεις, πού είναι ή κρίση τών άναγνωστών. Τό δύσκολο σέ τούτο τό βιβλίο ήταν τό νά μπορέσω νά βγάλω τόν έαυτό μου έξω από τόν πόλεμο, όχι όμως και νά άποξενωθώ. Νά τόν δώ κάπως μακροσκοπικά και κατά τό δυνατόν sine ira et studio (=χωρίς όργη και πάθος). Πιό άπλά: νά είμαι όσο γίνεται περισσότερο άντικειμενικός έστω κι αν δυσαρεστώ όχι μόνο μία πλευρά αλλά όλες τίς πλευρές. Κι αν ό Β' τóμος, πού αναφέρεται στή Μάχη τής Ελλάδος, είναι κάπως έγκωμιαστικός γιά τό δικό μας στρατό και λαό, είναι γιάτί όχι μόνο τού άξίζει τό έγκώμιο αυτό αλλά κυρίως γιάτί -και τό τονίζουμε συχνά- από πολλούς ξένους αλλά και ήμεδαπούς ιστορικούς άγνοείται όχι μόνον ή συμβολή τής Ελλάδος στήν συμμαχική νίκη αλλά συχνά παραβλέπεται έντελώς και αυτή ή συμμετοχή τής ή μνημονεύεται, άκόμη και σέ όγκωδέστατα έργα, σέ έκταση 3-4 γραμμών!

Φέτος, πού μπήκα στήν 8η δεκαετία τής ζωής μου, νομίζω πώς είναι ή κατάλληλη στιγμή νά παρουσιάσω στό άναγνωστικό κοινό τόν πνευματικό μόχθο πολλών δεκαετιών και νά παραδώσω στό άναγνωστικό κοινό ένα έργο πού -όπως έγώ κρίνω- είναι τό κορυφαίο τής συγγραφικής μου πορείας, ή όποία καλύπτει έκταση 100 και πλέον τόμων. Στόχος μου δέν ήταν νά φανώ σέ κάποιους -έστω πολλούς- εύχάριστος αλλά νά φανώ σέ όλους κατά δύναμιν σωκρατικά. Δέν άγνόησα καμμιά θεωρία, καμμιά ιστορική μεθοδολογία αλλά ακολουθή-

σα, μέ πυξίδα τόν Θουκυδίδη, μία δική μου πορεία -έξω από τά μέχρι τώρα δεδομένα και καθιερωμένα. Και μέ τήν πείρα τών χρόνων και μέ τή γνώση τών γεγονότων και πάντα σέ συσχέτισμό μέ άνάλογα γεγονότα προηγούμενων καιρών, τώρα μπορώ νά πώ ότι ό Β' Παγκόσμιος Πόλεμος υπήρξε ή πιό έξωφρενική και συνάμα τραγική περιπέτεια τού ανθρώπινου βίου. Ποτέ άλλοτε δέν βρήκε τόση έπαλήθευση μία φράση πού είχα διαβάσει παλιά: «Σίγουρα θά υπάρχει μια ήδονή στήν τρέλα πού τήν ξέρουμε μόνο οι τρελοί». Κάθε βράδυ πού κοιτάζω τό «γυαλί» έχω και μία μικρή ή μεγάλη έπιβεβαίωση. Φαίνεται ώσαν νά είχε δικίο ό Έγγελος πού είπε ότι «τό μόνο πράγμα πού διδάσκει ή ιστορία είναι ότι δέν διδάσκει τίποτα». Ναι δέν διδάσκει, όταν ή ιστορία γίνεται ancilla (=θεραπείδα) σκοπιμοτήτων. Προσπάθησα στό μέτρο τού ανθρώπινα δυνατού νά άπαλλαγώ από κάθε λογής πνευματικές και πολιτικές δουλειές και νά μείνω πιστός στήν άρχή τού τί στήν πραγματικότητα έγινε, γιάτί έγινε και τί άποτελέσματα είχε αυτό πού έγινε. Τό άποτέλεσμα τής δικής μου συγγραφικής προσπάθειας θά τό γευθεί αυτός πού θά διαβάσει τό έργο μου. Ίσως σέ κάποιες σελίδες νά πικραθεί αλλά πάντως θά ώφεληθεί. Και τό λέω αυτό περισσότερο γιά τή νέα γενιά πού έχει χαλάσει τά πνευματικά δόντια τής «τρώγοντας» συνεχώς γλυκά ή γλυκερά άναγνώσματα. Οι Άθηναίοι μπορεί πιθανώς νά σκότωσαν τόν Θουκυδίδη αλλά δέν σκότωσαν τό έργο του. Και αν υπάρχουν έως σήμερα σάν μία ζωντανή παρουσία, έν πολοίς τό όφείλουν στό έργο αυτό.

www.sarantoskargakos.gr

Γράφει ο Σαράντος Ι. Καργάκος
Ο Ιστορικός - Συγγραφέας

Ποιός ήταν ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ

Λάβαμε από απογόνους του Γεωργίου Χριστάκη την επισήμανση του λάθους που γίνεται στην οδοσήμανση στη Νέα Αγχιάλο, καθώς το τιμώμενο πρόσωπο είναι ο Γεώργιος Χριστάκης και όχι ο Χρήστος Χριστάκης. Για το συγκεκριμένο θέμα υπάρχει και η επιστολή, του υιού του Νικολάου προς τον τότε Κοινοτάρχη κ. Κουτσοβασιλή που θα διαβάσετε στη συνέχεια. Δημοσιεύουμε τη βιογραφία του Γεωργίου Χριστάκη

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Προϋβιάσθησαν Ανθυπολοχαγός του Οικονομικού Σώματος, εκ του Σχολείου, τόν Σεπτέμβριον του 1889. Υπηρέτησα εις τό Έλεγκτήριο. Εις τας εν Πειραιεϊ Γενικάς αποθήκας του Στρατού, ως διαχειριστής. Εις τήν Διλοχίαν των Νοσοκόμων ως διαχειριστής επί του υλικού. Εις τό πρώτον Πεζικόν Σύνταγμα, ως βοηθός Ταμίου. Επίσης ως βοηθός του Ταμίου επί του Ταμείου του Φρουραρχείου Αθηνών.

Τώ 1895 διωρίσθη διαχειριστής τής Γενικής Λέσχης των Αξιωματικών ένθα Γραμματεύς αυτής υπηρέτει ο Ανθυπολοχαγός του Πεζικού Γεώργιος Κολοκοτρώνης, υιός του Συνταγματάρχου του Πυροβολικού Πάνου Κολοκοτρώνη ο οποίος απέβίωσε τώ 1814 και ο υιός του Γεώργιος μετέφερε τήν βιβλιοθήκην του πατρός τους εις τήν Λέσχην έντός επτά σάκκων συσκευασίας.

Μετ' ολίγους μήνας ηνοιχθη εις σάκκος υπό του τότε Υπολοχαγού του Μηχανικού και νύν Στρατηγού κ. Κ. Κωνσταντινοπούλου, ως και του υποφαινομένου και εκ συμπτώσεως εύρομεν τόν κανονισμόν τής Φιλικής Έταιρείας, όστις ήτο του πατρός του Στρατηλάτου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Επί τή βάσει του κανονισμού εκείνου ιδρύσαμεν τήν Έθνικήν Έταιρείαν ήτις έμυησεν όπαδούς καθ' όλην τήν Ελλάδα, ως και εις τήν Κρήτην ήτις από υπερπατριωτισμόν προκάλεσε τόν πόλεμον τής Ελλάδος μετά τής Τουρκίας τώ 1897.

Μετά τόν πόλεμον τή παρακλησει Αξιωματικών ηνέωξα τήν θύραν τής Λέσχης ήτις ήτο όρμητικώς κεκλεισμένη, διά πολλούς λόγους, ένθα υπηρέτησα έν αυτή ως Γραμματεύς, Διαχειριστής και τής παρασκευής του συσιτίου και ούτω αυτή είναι σχεδόν τέκνον μου, λόγω τής παρ' έμου άνασυστάσεώς της και τής έν αυτή μακροχρονίου υπηρεσίας μου.

Τώ 1903 υπηρέτησα Διαχειριστής των Γραφικών έξόδων του Υπουργείου των Στρατιωτικών.

Τώ 1905 υπηρέτησα εις το Λογιστήριο του Υπουργείου των Στρατιωτικών ένθα εις τόν προϋπολογισμόν αυτού προσέθεσα και τό ένοίκιον τής Λέσχης εις βάρος του.

Τώ 1906, ότε οι Βούλγαροι έμυρπόλησαν τήν Αγχιάλον τής Ανατολικής Ρωμυλίας και άλλας εκείσε πόλεις κατοικουμένας υπό Έλλήνων και οι κάτοικοι αυτών ήλθον ένταυθα πρόσφυγες, τό Υπουργείον μέ απέσπασεν εις αυτούς, ως Επόπτην άμα δέ και τή έπιμονή των Αγχιαλέων μετέβην εις Νέαν Αγχιάλον, ήτις κείται εις τήν παραλίαν του Άλμυρου, και επέβλεψα τήν έγκατάστασιν των, πολλά μοχθήσας υπέρ αυτών και δη εις τήν κατασκευήν Υδραγωγείου και τής έν αυτή μεταφοράς του ύδατος εκ 4 ώρων άποστάσεως, χωρίς τό Κράτος να έπιβαρύνονται ούτε δραμής, αλλά διά προσωπικής εργασίας των ιδίων Αγχιαλέων.

Έν ενί λόγω ή πόλις αυτή είναι τέκνον μου, ως οι κάτοικοι όμολογοϋσι. Εις τούς πρόσφυγας έννώρισα τόν Έμμανουήλ Μπενάκην ο οποίος ήρχετο τούς θερινούς μήνας εξ Άλεξανδρείας ένταυθα και έπεσκέπτετο αυτούς, καθόσον ήτο άγνωστος εις τούς Αθηναίους και διά δημοκοπικούς σκοπούς προσέλαβεν εις Άλεξανδρείαν μερικούς ως υπαλλήλους του προς οϋς συμπεριελήφθη και έγω χωρίς να τόν παρακαλώ υποσχεθείς μέ μηνιαίως και ίσοβίως φράγκα 500-600. Παρητήθη του βαθμού Υπολοχαγού τόν Ιανουάριον του 1909 τή προτροπή εγκρίτων Αξιωματικών λόγω τής βραδυτάτης προαγωγής από βαθμού εις βαθμόν και μετέβην εις Άλεξανδρείαν ένθα έτοποθετήθη Διευθυντής του Νοσοκομείου τής Έλληνικής Κοινότητος.

Τό 1912 ανακλήθη εις τόν Στρατόν ότε ήρξατο ο Βαλκανικός Πόλεμος και διωρί-

σθην έπιμελητής του Στρατηγείου του Βασιλέως και μετά τήν λήξιν του επανήλθον εις τό Νοσοκομείον Άλεξανδρείας. Το 1914 όταν ο Μπενάκης εξελέγη Δήμαρχος Αθηναίων με μετεκάλεσεν εξ Άλεξανδρείας εις τό Δημοτικόν Νοσοκομείον, παραμείνας ως Διευθυντής μέχρι τής 16ης Νοεμβρίου του 1916, διότι εκατηγορήθη επ' έσχάτη προδοσία και φόνω, ένώ οϋδόλων άνεμίχθη.

Τό 1917 ή Έπιτροπή συγκεντρώσεως έγγωρίων γεωργικών προϊόντων μέ διώρισεν Επόπτην τής Έπαρχίας Αττικής, επί των πλεονασμάτων τής συλλογής αυτής ένθα υπηρέτησα επί διετίαν. Τό 1919 διωρίσθη υπό του Υπουργείου Έπισιτισμού Διαχειριστής των έξ Πειραιεϊ 36 αποθηκών του, αίτινες περιείχον υπέρ τά 25 εκατομμύρια δρχ. τρόφιμα οίον γάλα, όρυζα, καφές κ.λ.π. Υπηρέτησας έν τή θέσει ταύτη μέχρι των άρχών 1922 ως δει και πρέπει.

Τό 1922 διωρίσθη Διευθυντής του Συν/σμου τής Έθνικής Τραπεζής παραμείνας έν τή υπηρεσία του μέχρι του Ιανουαρίου του 1923, ότε παρητήθη έκουσίως καθόσον διωρίσθη Οικονομικός Έπιθεωρητής των Υγεινών Ιδρυμάτων υπό του τότε ιδρυθέντος Υπουργείου Υγιεινής και Προνοίας.

Τό 1925 μετέσχον ως Σύμβουλος του Συνδέσμου (πόθεν έσχεας) άμα δέ και Διαχειριστής αυτού, αλλά δυστυχώς ο Πρόεδρος αυτού έπαθεν από υπερπατριωτισμόν και ούτω ή λειτουργία του έματαιώθη όπερ εύχομαι να εύρεθη άλλος πατριώτης όπως έφαρμόση επ' άγαθώ τής Πατρίδος.

Τό 1924 διωρίσθη Υπάλληλος τής Έθνικής Τραπεζής, ένθα υπηρέτησα μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου 1929 και παρητήθη έν τής λόγω όριου ηλικίας.

Το έτος 1909 τιμήθηκε από το Κεντρικό Συμβούλιο του Μακεδονικού Αγώνα και το έτος 1914 ο Βασιλέας Κωνσταντίνος Β' τον τίμησε με τον Αργυρό Σταυρό του Τάγματος του Σωτήρος.

Ο Γεώργιος Χριστάκης παντρεύτηκε την Αγχιαλίτσα Αγγελική Νικολάου και απέκτησαν τέσσερα παιδιά.

Γεώργιος Δ. Χριστάκης

Έν Αθήναις τή 26/9/1973

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε

Διά τής παρούσης μου κατ' αρχήν επιθυμώ να σας γνωρίσω του ποιος είμαι ώστε να λαμβάνω τό θάρρος τής ένοχλήσεως σας.

Είμαι υιός του άποβίωσαντος τό έτος 1932 τέως αξιωματικού Γεωργίου Δημ. Χριστάκη.

Τό έτος 1906 λόγω τής υπό των Βουλγάρων καταστροφής τής Ανατολικής Ρωμυλίας και τής εκεί Αγχιάλου και τής έλεύσεως έν Ελλάδα των προσφύγων, ο ως άνω πατήρ μου διετάχθη υπό του Γεν. Έπιτελείου Στρατού όπως μετ' άλλων φροντίση διά τήν ίδρυσιν τής Νέας Αγχιάλου και τήν άποκατάστασιν έν αυτή των προσφύγων.

Αι υπό του πατρός μου προσφερθεϊσαι υπηρεσίαι, ίσως και εις ύμās να είναι γνωσταί, πάντος εις τούς τυχόν επιζόντας παλαιότερους ύμών και κάπως μεγάλων εις ηλικίαν, είναι άπολύτως γνωσταί, διότι έν ζωή πάντοτε ένδιεφέρετο διά τούς κατοίκους τής πόλεως σας.

Διά τούς άνω λόγους, ή ύμετέρα Κοινότης μετά τόν θάνατο του πατρός μου απέφασισεν όπως μία όδός, τιμής ένεκεν, όνομασθη όδός Γεωργίου Χριστάκη, πράγμα όπερ και έγένετο, μάς έκονοποίησεν δέ και τό σχετικόν ψήφισμα, πράγμα δι' ο είμεϊς εύχαριστούμεν άπαντας τούς τότε και σήμερα κατοίκους τής Κοινότητος.

Κατά διέλευσιν μου πρό ετών εκ τής Νέας Αγχιάλου διεπίστωσα τούτο και έγω άυτοπροσώπως.

Πρό μηνών διερχομένη μέ άυτοκίνητο (Πούλμαν) μία εκ των αδελφών μου διεπίστωσεν ότι μέρος τής άνω όδου όνομάζεται όδός Γεωργίου Χριστάκη, μέρος δέ ταύτης και ειδικώτερον αι νέαι πινακίδες αναγράφουν όδός Χρήστου Χριστάκη.

Επειδή πιστεύω ότι προφανώς πρόκειται περί λανθασμένης αναγραφής των πινακίδων, φέρω τ' άνωτέρω εις γνώσιν ύμών μέ τήν πληροφορίαν ότι τό άκριβές όνομα του ύφ' ύμών τιμωμένου πατρός μου ήτο Γεώργιος Δημητρίου Χριστάκης.

Μέ τήν έλπίδα ότι θέλομεν γνωρισθη και άυτοπροσώπως.

Διατελώ μετά πάσης τιμής
Νικόλαος Χριστάκης

Τα Κάλαντα του 2018 Να τα πούμε;

Τα 70 περπατώ, στα 100 θα φθάσω και... τότε λίγο θα σκεφθώ αν πρέπει να γεράσω!!

Διότι:

Το γήρας είναι μια κακή συνήθεια, που ο πολυάσχολος - με ωραία πράγματα βέβαια - άνθρωπος, δεν αδειάζει να την αποκτήσει.

Μια και τα τελευταία χρόνια, του Νοικοκύρη τα πουγγιά δεν είναι γεμάτα γρόσια και φλουριά - δεν πόμνε ούτε η μαγιά - λέω, ας βάζουμε κατά νουν και κάποια λόγια ευοίωνα, ευτράπελα, μα δυνατά, που δίνουν ευρύτητα στη σκέψη, ελπίδα και ευχάριστη αίσθηση, για να μπορέσουμε έτσι, με όλα τ' ανηφόρια και τις δυσκολίες, να κάνουμε και κάποια βήματα προς τα μπροστά, οπότε θε νάρθει κάποτε και η καλή σοδιά...

Υγεία για όλους, ψυχραιμία και καλή καρδιά.

Κατά πως έλεγε ο πατέρας μας Κυριάκος
Συν Θεώ, Ευλογημένη να είναι η Νέα Χρονιά

Ευαγγελία Αργυροπούλου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου πραγματοποίησε την εναρκτήρια εκδήλωσή του στις 12 Νοεμβρίου 2017 στο Αμφιθέατρο του Δράγειου Δημοτικού Μεγάρου της Δημοτικής Ενότητας Νέας Αγχιάλου, με τίτλο:

**« γυρεύοντας του νόστου την πατρίδα»
Αγχιάλος 1906 Νέα Αγχιάλος 2017**

111 χρόνια από το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου

Στην εκδήλωση αφηγήτρια ήταν η φιλόλογος και αρχαιολόγος των Γ.Α.Κ κα Αγγελική Νικολάου, η οποία με την εμπειριστατωμένη αφήγησή της, ξύπνησε νοσταλγικές μνήμες. Αναφέρθηκε στην παλιά Αγχιάλο την Πομόρια, στην ευημερούσα ζωή των κατοίκων αρχικά, στην καταστροφική επίθεση των Βουλγάρων έπειτα, στον ξεριζωμό τους και στον ερχομό τους στην Νέα πατρίδα την Ελλάδα, στη σημερινή Νέα Αγχιάλο. Στην αφήγηση των γεγονότων υπήρξε και η συμμετοχή του τοπικού Λαογράφου και υποστηρικτή του συλλόγου κου Γιώργου Διονυσίου, της κας Ελένης Γκίνη και

του κου Στέλιου Μουτζούρη (με την κιθάρα του) με τα παλιά τραγούδια που τόσο υπέροχα απέδωσαν και οι δυο και παρέσυραν το κοινό να τραγουδάει μαζί τους και να ξεσπάσουν σε χειροκροτήματα που τους ξύπνησαν τόσο ευχάριστες μνήμες.

Ξεχωριστή και η συμμετοχή του κου Γιώργου Ταβέλη, με την προβολή των εικόνων και των φωτογραφιών από την παλιά κατά κύριο λόγο και τη Νέα Αγχιάλο.

Την βιντεοσκόπηση για το αρχείο του Συλλόγου έκαναν οι κύριοι Καρανικόλας και Καραγιάννης.

Την εκδήλωση προλόγισε η Πρόεδρος του Συλλόγου κα Χριστίνα Καρανικόλα και ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες.

Στο τέλος της εκδήλωσης απονεμήθηκαν από τα μέλη του Δ.Σ. αναμνηστικά ευχαριστήρια δώρα στους συντελεστές της. Στη λήξη προσφέρθηκε το παραδοσιακό τοπικό γλυκό, η σουρωτή, στους παρευρισκόμενους που αγοράστηκε από το ζαχαροπλαστείο Καρακώστα.

Ανάμνηση από τα παραδοσιακά Αγχιαλίτικα Κάλαντα

Γράφει ο συμπατριώτης μας
Γιώργος Διονυσίου

Δεν θα ήμουν πέντε ετών όταν μία παραμονή Χριστουγέννων, πριν χαράξει ακόμα, άνοιξε ο πατέρας μου την πόρτα σε δύο μεγαλούτσικα αγόρια, που κρατούσαν φαναράκια στα χέρια τους, για να μας τραγουδήσουν.

Από τότε, όλα αυτά και προπάντων η συρτή εκείνη βυζαντινή μελωδία, έμεινε για πάντα στο μυαλό μου.

Δυστυχώς, ο σκοπός (υπάρχει μαγνητοφωνημένος) αυτός ο αγχιαλίτικος είχε ξεχαστεί και πριν από τον πόλεμο ακόμα και είχε επικρατήσει ο ντόπιος.

Ενώ στην Αγχιάλο Βουλγαρίας, όπως μου είπε ένας φίλος, ο Γκάνιος Λάμποφ (Μποτσαρίδης) που μας τραγούδησε και δύο στίχους. Το τέλος όλων αυτών των ωραίων εθίμων ήταν το 1946. Εκτός όμως από τη μελωδία είχαν ξεχαστεί και τα ιδιαίτερα λόγια που έλεγαν στα κάλαντα. Συμπτωματικά τη χρονιά που πέρασε, ανακαλύψαμε ότι ο παλιός και καλός συμπατριώτης μας, αλλά και φίλος μου Μήτσος Δάνας, του οποίου πια η μνήμη ας είναι αιωνία, όχι μόνο γνώριζε τα λόγια, αλλά μπορούσε να μας το τραγουδήσει θαυμάσια, πράγμα που έγινε. Οι στίχοι αυτοί έμπαιναν στο τέλος του γνωστού «Καλήν ημέραν άρχοντες», μετά την εξιστόρηση των γεγονότων της Γέννησης.

Ίδού όπως σας είπομεν
όλην την ιστορίαν
του Ιησού μας του Χριστού
γέννησιν την αγίαν.

Και σας καλονυχτίζομεν
πέστε και κοιμηθείτε
ολίγον ύπνον πάρετε
και πάλιν σηκωθείτε.

Και βάλετε τα ρούχα σας
εύμορφα εντυθείτε
στην εκκλησίαν τρέξετε
με προθυμίαν μπειτέ.

Ν' ακούσετε με προσοχήν
όλην την υμνωδίαν
και με πολλήν ευλάβιαν
την Θεϊαν Λειτουργίαν.

Και πάλι σαν γυρίσετε
εις το αρχοντικό σας
ευθύς τραπέζι στρώσετε
βάλτε το φαγητό σας.

Και το σταυρό σας κάνετε
γευθείτε, ευφρανθείτε
δώτε και κανενός φτωχού
όστις να μην στερείται.

Δώστε και μας τον κόπον μας
ό,τι είναι ορισμός σας
και ο Χριστός μας πάντοτε
να είναι βοηθός σας.
Και εις έτη πολλά.

Δεν γνωρίζουμε αν κάποτε οι στίχοι ήταν πανελληνίοι, ορισμένων περιοχών ή ενός τόπου. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι τα λόγια αυτά, μπορώ να πω ακριβώς τα ίδια, τα τραγουδούσαν και στο Αϊβαλί Μικράς Ασίας. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι τυχαίο, γιατί η Παλιά Αγχιάλος είχε μεγάλη πνευματική επαφή με το Αϊβαλί.

**Γ. Διονυσίου
ΑΧΕΛΙΝΑ**

**Λαογραφική Συλλογή
από την Π. και Ν. Αγχιάλος
Ανάρτηση από τη «ΘΡΑΚΙΚΑ»
Σειρά 2η - Τόμος 9ος Σελ. 8-9
ΑΘΗΝΑ 1994**

Χριστουγεννιάτικη γιορτή

Έγινε και φέτος η καθιερωμένη Χριστουγεννιάτικη γιορτή του Συλλόγου μας στις 17 Δεκεμβρίου 2017 με τεράστια επιτυχία και πνεύμα γαλήνης στο Κέντρο Γαλαξίας. Η πρόεδρος κα Καρανικόλα αναφέρθηκε στις Αγίες Ημέρες των Χριστουγέννων και του Δωδεκαημέρου, με την ευχή να βάλουμε στην άκρη έστω και για λίγο τις διάφορες έννοιες και προβλήματα και να ετοιμάσουμε την φάνη της καρδιάς για να χαρεί με την Γέννηση του Χριστού μας. Στη συνέχεια έδωσε τον λόγο στην πρώην Αντιδήμαρχο Πολιτισμού και Παιδείας και Δημοτική σύμβουλό Βόλου κα Μποντού - Τοκαλή Γιούλη, η οποία με ην σειρά της ευχήθηκε και μίλησε για το πνεύμα των γιορτών. Ομιλήτρια της εκδήλωσης ήταν η πρόεδρος της Ε.Ε. κ. Αμαλία Πίνα-Πολύβροχου, με θέμα: 'Ηθη και έθιμα της Παλαιάς και της Νέας Αγχιάλου. Εμπειριστατωμένη και αναλυτική η ομιλία της με μνήμες χαμένες στον χρόνο, μας ξύπνησε συναισθήματα βαθιά

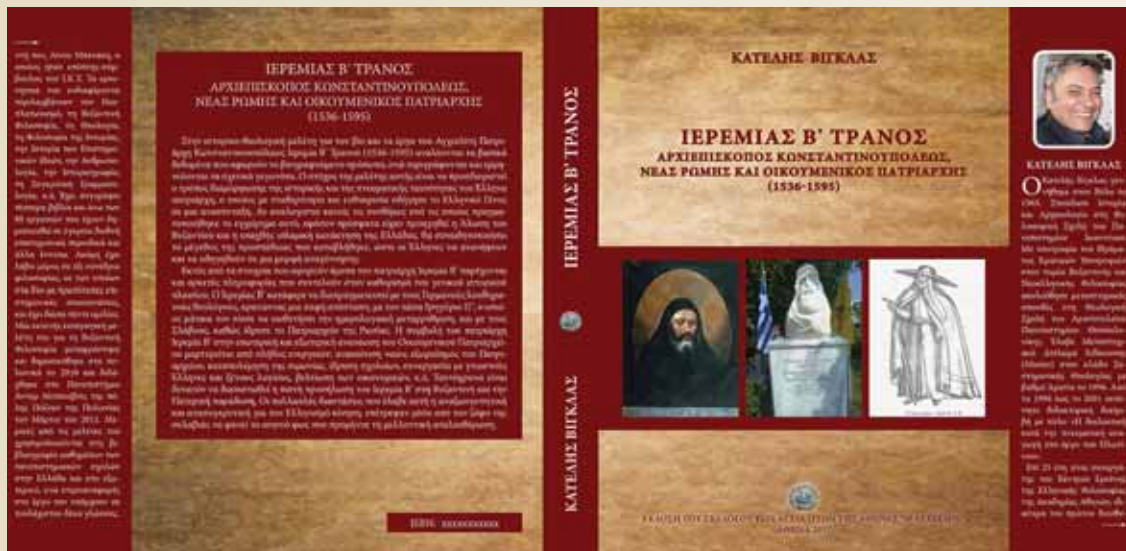
κρυμμένα μέσα μας. Μυρωδιές και αρώματα άλλων εποχών. Η γραμματέας μας Β. Παπαναστασίου διάβασε επίκαιρους εορταστικούς στοχασμούς που μας συγκίνησαν.

Η κ. Α. Ζαράρη μας απήγγειλε ποίημα Χριστουγεννιάτικο και αισθαντικό. Το εορταστικό πρόγραμμα συνέχισε τμήμα γυναικών της χορωδίας με κάλαντα. Ο Αι Βασίλης (Στέλιος Μουτζούρης) μοίρασε δωράκια (γούρια) σε όλες τις παρευρισκόμενες κυρίες με απεικόνιση «το δέντρο της ζωής» που συμβολίζει υγεία, μακροζωία, ισορροπία, αρμονία κ.α.

Τα δώρα (γούρια) προμηθεύτηκε ο Σύλλογος από το Βιβλιοπωλείο «Το Αλφαβητάρι» της Γκαρραβέλα Αγγελικής στη Νέα Αγχιάλο. Διενεργήθηκε επίσης λαχειοφόρος αγορά με πολλά δώρα, άλλα αγορασμένα από καταστήματα του τόπου μας με χρήματα του ταμείου μας, και άλλα προσφορά από τους πρόθυμους επαγγελματίες μας τους οποίους και ευχαριστούμε πολύ.

Ιερεμίας Β' Τρανός Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης (1536-1595)

Κριτική για το βιβλίο του Κατελή Βίγκλα από τον Γεώργιο Α. Ντελόπουλο (Ιστορικός - Γλωσσολόγος τ. Ερευνητής Ακαδημίας Αθηνών)

Νέα εκδοτική πρωτοβουλία του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας Κυκλοφόρησε

Έκδοση του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η Αγχιάλος» Αθήνα 2017, σ. 134

Αναφερόμενος στον πρόλογο της έκδοσης αυτής, του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας, ο πρόεδρος του κ. Απ. Ζαφειρόπουλος, για τον Πατριάρχη Ιερεμία Β' Τρανό (1536-1595) υπογράμμισε χαρακτηριστικά: «Εμείς οι Αγχιαλίτες δικαιούμαστε να σεμνυνόμεθα γι' αυτόν».

Έχοντας αφιερώσει στη μνήμη του την προτομή του, έργο του Γιώργου Π. Διονυσίου, ενώ τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 31 Ιουλίου 2016, στον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου στη Νέα Αγχιάλο. Πραγματικά, όμως, «αποκαλυπτήρια» για τον Πατριάρχη αυτόν που τίμησε τη γενέτειρά του Αγχιάλο, στην Ανατολική Ρωμυλία - Βόρεια Θράκη, συνέγραψε ο διακεκριμένος λόγιος Κατελής Βίγκλας, με προγονικές ρίζες στη μητέρα - πατρίδα της σημερινής Νέας Αγχιάλου».

Το έργο αυτό, ως σημείο αναφοράς, θα διαιωνίζει τη μνήμη του Ιερεμιά ως ένα δημιούργημα με όλες τις πνευματικές αρετές που κοσμούν τον συγγραφέα έτσι, ώστε περιγράφοντας, εκθέτοντας, αναλύοντας, αξιολογώντας τη ζωή και το έργο του Ιερεμία να πραγματοποιεί και άλλους πολλαπλούς σκοπούς, εκτός των «αποκαλυπτηρίων» που έχουν οι τιμητικές προτομές, όπως: ιστορικούς, επιστημονικούς για τους ειδικούς και εις βάθος ενημερωτικούς για κάθε αναγνώστη οιοδήποτε επιπέδου.

Αναφερόμαστε, λοιπόν, στους σκοπούς που αναδύονται από μία απλή ανάγνωση μέχρι μία διεξοδική μελέτη, με το να υπογραμμίζουμε φράσεις-παραγράφους του βιβλίου, να κρατάμε σημειώσεις για πρόσωπα και πράγματα από το κείμενο, τις υποσημειώσεις, τις παραπομπές, τους πίνακες, τη βιβλιογραφία, για τα όσα παραθέτει ο συγγραφέας Κ. Βίγκλας, που κάνουν τον αναγνώστη να συνειδοτοποιεί τι σημαντικό από όσα διάβασε γνωρίζει, αγνοεί ή τα «μισοξέρει» και πρέπει να τα μάθει τώρα πιο σωστά, αφού «η ημίμαθεια εί-

ναι χειρότερη από την αμάθεια».

Ο αναγνώστης, Αγχιαλίτης και μη, θα γνωρίσει εδώ τα κύρια χαρακτηριστικά μιας εποχής της Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους, που την έζησε δημιουργικά και ευεργετικά ο Ιερεμίας. Τη ζοφερή περίοδο για το γένος των Ελλήνων, τα χωρίς κρατική υπόσταση μετά την Άλωση (1453).

Τότε η Ορθόδοξη Εκκλησία με το Πατριαρχείο στην Πόλη και με άξιους Ιεράρχες, όπως ανεδείχθη και ο Ιερεμίας, εξέπεμπε το μοναδικό της φως στα σκοτάδια της τουρκοκρατίας και καθιστούσε τον Πατριάρχη ως την ελπίδα του Γένους για την πνευματική του επιβίωση.

Αυτή που θα έφερνε στο μέλλον την Ανάστασή του, μετά τη σταύρωση, με την επανίδρυση κράτους - στηρίγματος ενός έθνους - λίκνου του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού.

Η χρονική περίοδος του 16ου αιώνα, δηλαδή της ζωής και της δράσης του Ιερεμιά, θα δικαίωνε τον ιστορικό χαρακτηρισμό για τον Μεσαίωνα ως «σκοτεινό» (που σημαίνει «το σκοτάδι των ιστορικών συγγραφέων» γι' αυτόν) αν δεν φωτιζόταν με το έργο προσωπικοτήτων, όπως ο Ιερεμίας.

Αυτό που παρουσιάζει εδώ διεξοδικά ο Κ. Βίγκλας με την υποδειγματική ερευνητική παράθεση της ύλης του, έτσι, ώστε να ταυτίζεται η διαχρονική σημασία του έργου του Ιερεμιά με τη διαχρονική - διεπιστημονική αξία της καταγραφής του στο παρόν βιβλίο.

Ένα έργο που απονέμει τον πνευματικό εξοπλισμό του συγγραφέα Κ.Β. κατά το «le style c'est l'homme» (το ύφος δείχνει τον άνθρωπο) με μια μακρόχρονη ακαδημαϊκή σταδιοδρομία και με αναγνωρισμένα έργα που διδάσκονται σε πανεπιστήμια του εξωτερικού (βλέπετην εκτενή εργογραφία του στο βιβλίο).

Το έργο αυτό εισάγει και εξοπλίζει τον αναγνώστη σε θέματα που πρέπει να προβάλλονται σήμερα ως τα θεμέλια της πνευματικής ζωής της Νεότερης Ελλάδας, δηλαδή ως την Ιστορία του πνευματικού πολιτισμού της και μετά την Άλωση (το Βυζάντιο μετά το Βυζάντιο) -από την κατάλυση του Βυζαντινού Κράτους- μέχρι σήμερα. Η ζωή και το έργο του Ιερεμιά αποκάλυπτονται (με τις αποκαλύψεις του βιβλίου αυτού), την

Συνέχεια στη σελ. 11

Καλοτάξιδο

Την Τετάρτη 13 Δεκεμβρίου 2017 έγινε στην αίθουσα λόγου και τέχνης της Στοάς του βιβλίου η παρουσίαση των 2 πρώτων τόμων του νέου έργου του Σαράντου Καργάκου «Β' Παγκόσμιος Πόλεμος», που αφορούν περισσότερο την Ελλάδα. Με αυτό το νέο τετράτομο έργο ο συγγραφέας ξεπερνάει τις 100 εκδόσεις βιβλίων του.

Ο Α' τόμος αφορά στις καταστάσεις και τα γεγονότα που οδήγησαν στον πόλεμο μέχρι τη Μάχη της Ερήμου (1943). Ο Β' αφορά στη Μάχη της Ελλάδος. Οι δύο επόμενοι θα κυκλοφορήσουν τον Απρίλιο.

Το βιβλίο προλόγισε ο ίδιος ο συγγραφέας ο οποίος δήλωσε μεταξύ άλλων πως πρόκειται για «μια οφειλή προς τα παιδιά του πολέμου που δεν μπόρεσαν να δουν τον ήλιο μιας νέας αυγής, δεν μπόρεσαν να δουν το χαμόγελο του μέλλοντος».

Για το βιβλίο αλλά και την σχέση του συγγραφέα με τον Πόλεμο μίλησε και ο γιός του συγγραφέα Γιάννης Καργάκος! Στην εκδήλωση, παραβρέθηκε πλήθος κόσμου καθώς και ο πρόεδρος και μέλη του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, φανερώνοντας το μεγάλο ενδιαφέρον του κοινού για το θέμα, μια από τις μεγαλύτερες καταστροφές της ανθρωπότητας! Μεταξύ άλλων διαβάζουμε στην ίδια την έκδοση: «Ο Ουίνστον Τσώρ-

Παρουσίαση του βιβλίου «2ος Παγκόσμιος Πόλεμος» του Σαράντου Ι. Καργάκου

τσιλ είχε πει για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ότι ήταν ένας πόλεμος που δεν έπρεπε να γίνει. Τούτο το βιβλίο γράφτηκε με τη φιλοδοξία να βοηθήσει ώστε άλλος τέτοιος πόλεμος να μην... ξαναγίνει. Να μην επανέλθει η ανθρωπότητα σε ανάλογη κατάσταση παραφροσύνης.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος υπήρξε η πιο εξωφρενική και συνάμα τραγική περιπέτεια του ανθρώπινου βίου. Ποτέ άλλοτε τόση ευφύια πολιτική, στρατιωτική και επιστημονική, τόση γενναιότητα και τόση ποσότητα έμφυχου και υλικού δυναμικού δεν χρησιμοποιήθηκαν για να «γραφτεί» αυτό το Έπος της Καταστροφής. «Το πάθος για συμφέρον έγινε συμφορά».

Μια συμφορά που από ποικίλους δρόμους και με ποικίλους τρόπους προεκτείνεται έως τη δική μας εποχή. Για ν' ανακοπεί η προέκταση αυτή δεν αρκεί η θραυσματική αλλά η πλήρης γνώση των γεγονότων. Γι' αυτό δίνουμε τα γεγονότα ab ovo και ad finem. Απ' αρχής μέχρι τέλους και σε όλη την έκταση του πλανήτη. Στο βιβλίο όμως αυτό δεν πλεονάζει το γεγονός, πλεονάζει ο στοχασμός, η επισήμανση αιτίων, αφορμών και

συνεπειών. Ο συγγραφέας, παιδί του μεγάλου εκείνου πολέμου, εξαίρει τον ηρωισμό αλλά δεν τον ιδεαλίζει. Με το βιβλίο τούτο, παρότι βιβλίο πολέμου, προβάλλει τον ηρωισμό της ειρήνης. Δεν προσφέρει ερεθίσματα ή προσχήματα για νέους πολέμους».

Ο Ιωάννης Σ. Καργάκος στο βήμα

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ (Β) ΤΟΥ ΤΡΑΝΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ:

**«ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ (Β) Ο ΤΡΑΝΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ
ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΑΓΓΛΙΑΣΜΑ ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ!»
ΟΜΟΙΟΚΑΤΑΛΗΞΙΑ:-Η-ΕΙ-ΟΙ**

ΙΕΡΕΜΙΑΣ (1)

Ίχνη ζωής Ρωμυλίας Αγχιάλος σηματοδοτεί
Έργου και λόγου αγία μορφή
Ρηξικέλευθη παρακαταθήκη ιερή
Έναυσμα με σφραγίδα Πατριαρχική
Μήνυμα με λάμψη θεϊκή
Ιερόν το τίμημα του στοχαστή
Ανέσπερου φωτός κραυγή μαρτυρική
Σκοταδιστικών μηχανοραφιών άνομη βουλή

ΔΕΥΤΕΡΟΣ (2)

Δεύτε ω παίδες Αγχιάλειος κραυγή
Ευέλπιδες δείξτε ποια είναι η ζωή
Ύμνος και λόγος ατέρμονη σιωπή
Τάφος στο μίσος αιώνια κατακραυγή
Έρεβος σκότος πυρπόληση εθνοφυλετική
Ρωγή στο ήθος ανατίναξη εκκλησιαστική
Ολοκαυτώματος πορεία αιώνια καταγγελτική
Σύμβολο θυσίας σε πράξη γενοκτονική

Β

Βορρά στα άπληστα φρονήματα νεκρική

Ο

Ορθοδοξίας φως ζωή μαρτυρική

ΤΡΑΝΟΣ (3)

Τρανό δίκαια σε ονόμασε Σύνοδος Οικουμενική
Ρωσικής Εκκλησίας ενέργεια ανυψωτική
Ανελέητων διωγμών συνομωσία εκκλησιαστική
Νίκης οράματα ιεροί συμβολισμοί
Οικοδόμημα στέρεο ενότητα Μητρική
Σφράγισες τη διαμάχη τη Λουθηρανική

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (4)

Άγια των αγίων αγχιαλίτικη ψυχή
Ροή σε φύση κοσμογονική
Χρόνων Ιουλιανών ημερολογιακή
Ιαμάτων πνευματικών η διδαχή
Επών θρησκεία χριστιανική
Πολλών ανθρώπων ερμηνεία γνωστική
Ίντριγκες θρησκευτικές στοιχίζουν τη ζωή
Σκοτεινών κύκλων οιωγή
Κακίες σε πορεία σκοτεινή
Οδυμών έκφραση χαρακτηριστική
Παθολόγων σκέψεων τιμωρητική
Ολόλαμπρη ξεπροβάλλει μορφή ιερή
Στραγγαλίσματος επενέργεια πιθανή

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (5)

Κείνων ρήμασι πειθόμενοι πατρογονική επιταγή
Ωιερών στόχων παρακαταθήκη εκκλησιαστική
Νάματα με άρδευση εξόχως πνευματική
Σαγήνη σε κόσμο καθολικά ιεροπρεπή

Τέρατα και σημεία σε πορεία καθοδική
Ανθρωπόμορφα θηρία βορρά σαρκική
Νεότητας ιδεών η αιωνόβια απαρχή
Τριγμός σε θρόνο διάσταση οικουμενική
Ισχυρή η επιβουλή ακραία συκοφαντική
Νίκος κατήγαγε η διάθεση η πνευματική
Οδυρμός και κλαυθμός σε έννοια καταχρηστική
Ύπουλες οι βουλές του πονηρού μανία μοχθηρή
Παντάπασαν την οικουμένην διώξη ελεεινή
Όλον το πνευματικό οικοδόμημα αναιρεί
Λαθών ακραίων ενέργεια εξοντωτική
Ερείπια συσσωρεύει η μανία η εκθρονιστική
Ωτων εκνόμων ενεργειών θύμα του κατακτητή
Σκότους και ερέβους άσπλαχνη ψυχή

ΝΕΑΣ (6)

Νοσηρών έργωνάθλιοι σκευωροί
Εχθρικών ενεργειών βία σαρωτική
Απέχθεια βυζαντινών έργων μηχανοραφική
Στέφανος δόξης λαμπρός σε καρτερεί

ΡΩΜΗΣ (7)

Ρωμαλεότητας φυσιογνωμία πνευματική
Ωμότητας εγκλημάτων στραγγαλισμοί
Μήτρα ιερατικών παθών αγιάτρευτη πληγή
Ημάρτομεν κύριε ουδείς αναφωνεί
Σιγάν κρείττον εστί το λαλείν

ΚΑΙ (8)

Κλέος Ορθοδοξίας πατρογονική επιταγή
Ανίκητε των παθών άθλων δεινών νικητή
Ιχνηλάτη των τολμηρών τομών εκφραστή

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ (9)

Οθωμανικής περιόδου μορφή ξεχωριστή
Ιερομάρτυρα ορθοδοξίας εμπνευστή
Καθολικών και Λουθηρανών μορφή αποδεκτή
Ορθότομη ορθοδόξου πίστεως εγγυητή
Ύψιστη Αυγουστιαία Ομολογία Λουθηρανική
Μελίρρυτος ποταμών σοφίας τέχνη ρητορική
Ενδυνάμωση σχέσεων με εκκλησία Πολωνική
Ίδρυση Πατριαρχείου Μόσχας η ιστορική
Καύχημα θυγατέρας Εκκλησίας ανυψωτική
Ορθοδόξου έργου προσφορά σημαντική
Στο Πέμπτη τη τάξει θέση ιεραρχική

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ (10)

Πρώτη χειροτονία Λαρίσης Μητροπολιτική
Άνομες εκθρονίσεις τρεις έστησαν παρανοϊκοί
Τομή στο Γρηγοριανό ημερολόγιο πρωτοποριακή
Ρωμίων ρουσφέτια ενίσχυση εκπαιδευτική
Ίδρυση Κολλεγίου Ρώμης Ελληνική
Ανάδειξη Ελληνικής Κοινότητας Βενετίας ιταλική
Ρυπαρών λόγων Λεσβίου ενέργεια δολοφονική
Χρήσιμη τύπωση θείας λειτουργίας κατανοητή
Η επιβίωση της ορθοδοξίας σε μάχη διαρκή
Σύνοδος κατά σιμωνίας αίρεση καταδικαστική

ΑΓΧΙΑΛΟΥ (11)

Αγχιάλος κι αν πέρασεν και άλλο θα ανθει

Γόνου λαμπρού απαύγασμα θαλάττηςπεριοπή
Χρόνων των χαλεπών ευξείνειας αναλαμπή
Ιάσωνος έργα πορεία αργοναυτική
Αγχιάλος και αν πέρασεν πάντα φεγγοβολεί
Λαμπηδόνων πατρίδων που φως ζωοδοτεί
Ολοκαυτώματος σκότη ανόμων ρατσιστών οργή
Ύμνου και θρήνου αιώνια κατακραυγή

ΑΓΓΛΙΑΣΜΑ (12)

Αγχιάλος και αν αλώθηκε λάμπει συμβολική
Γελόια έργα αγέλης όχλου ιαχή
Λάμψη στο σκότος πορεία δίχως καταστροφική
Αγιάσματος τόπος ικέτιδα καταλλαγή
Ίχνος δεν φέρουν οι Βάνδαλοι ντροπή
Σκυλεύουν τα ήθη εκ βάθρων συντριβή
Μένος και μίσος συντρίμια εσαεί
Αγχιάλου Ρωμυλίας και Θεσσαλίας αιώνιο κερύ

ΑΙΩΝΙΑ (13)

Αγιοποίησης μεταθανάτιας σθεναρή ευχή
Ιεροπρεπούς ενέργειας διαρκής αναμονή
Ωτης αγχιαλίτικης ψυχής σύλληψη ιερή
Νόσφιση εξουσίας ενέργεια εχθρική
Ιάμβων και παιάνων αιώνια αρετή
Αρετής άσβεστη μνήμη αδημονεί

Η

Ήμαρτον Κύριε δάδα φωτεινή

ΜΝΗΜΗ (14)

Μετάνοια έργων και λόγων κορυφαία αρετή
Νοός τε και ψυχής ουράνια δαφνοστεφή
Ηγώνισται αγώνα σε πορεία διαρκή
Μένει αιώνια η διάθεση αγωνιστική
Ηγκηκεν η ώρα η ποθητή συνάμα και ιερή

Δρ. Σταμάτιος Χρ. Γεωργούλης
19/12/2017

Κάλαντα και τραγούδια στους Μεταξάδες της Θράκης

Την Κυριακή 26 Νοεμβρίου 2017 στην αίθουσα της ΠΑΟΝΕ (Πανθρακική Ομοσπονδία Νοτίου Ελλάδας) πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του βιβλίου της κυρίας Αναστασίας Σακαλίδου - Χουρδάκη με θέμα: «ΚΑΛΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΞΑΔΕΣ ΘΡΑΚΗΣ». Την παρουσίαση έκανε ο τακτικός καθηγητής - λαογραφίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης κ. Μανόλης Σέργης. Παρευρέθησαν ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Κακλαμάνης Απόστολος, τα προεδρεία πολιτιστικών συλλόγων της Ομοσπονδίας και πλήθος κόσμου.

Το βιβλίο περιλαμβάνει τραγούδια και κάλαντα των Μεταξάδων Θράκης μέσα από προσωπικά βιώματα της συγγραφέως καθώς και από μαρτυρίες άλλων γυναικών, οι οποίες τραγούδησαν τα εν λόγω τραγούδια κατά τις συνεντεύξεις που παραχώρησαν στην συγγραφέα και βρίσκονται αποτυπωμένα σε cd τα οποία θα κυκλοφορήσουν λίαν συντόμως.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Οι Σύλλογοι Νέας Αγχιάλου διοργάνωσαν και φέτος στις **4 Δεκεμβρίου 2017** αυτή τη βραδιά, έχοντας φυσικά πάντα στο μυαλό τους, ότι δεν είναι το μέγεθος της προσφοράς που έχει σημασία, αλλά η ίδια η προσφορά και η αντίληψη του ΕΜΕΙΣ αντί για το ΕΓΩ!!! Μιλάμε για την αλληλεγγύη που δεν έχει σκοπιμότητα, δεν έχει δευτερές σκέψεις αλλά χρειάζεται να αφυπνισθούμε και να ευαισθητοποιηθούμε όλοι μας απέναντι σε συνανθρώπους μας, που έχουν ανάγκη την έμπρακτη στήριξη και την αμέριστη συμπαράστασή μας.

Το ζητούμενο είναι ΚΑΝΕΙΣ να μη μένει ΜΟΝΟΣ και αβοήθητος, ιδιαίτερα μάλιστα σε περιόδους βαθείας κοινωνικής κρίσης. Η αλληλεγγύη εννοεί τον ωφελούμενο ως άνθρωπο ενεργό, ισότιμο και αξιοπρεπή. Ως άνθρωπο που διεκδικεί όχι από μεμονωμένο ευεργέτη, αλλά από την πολιτική κοινότητα στοιχειώδη αγαθά στη ζωή, δίχως να εκλιπαρεί έλεος ή λύπηση από κάποιον άλλο. «Μετά το ρήμα ΑΓΑΠΩ το ΒΟΗΘΩ είναι το πιο ωραίο ρήμα στον κόσμο».

«Το να βοηθάς τους συνανθρώπους σου είναι ωραίο, αλλά μόνο όταν γίνεται με χαρά, με όλη σου την καρδιά και με ελεύθερο πνεύμα». Pearl Buck, (Αμερικανίδα συγγραφέας) Ευχαριστούμε θερμά όσους παραβρέθηκαν και προσέφεραν χρηματική βοήθεια ή είδη πρώτης ανάγκης (τρόφιμα κ.α.). Επίσης τους επαγγελματίες του τόπου μας οι οποίοι διέθεσαν διάφορα προϊόντα είτε αφιλοκερδώς είτε σε τιμές κόστους. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στη διεύθυνση της ταβέρνας ο ΔΑΙΔΑΛΟΣ για την παραχώρηση της αίθουσας και για τις ειδικά χαμηλές τιμές των επιπλέον προσφερομένων ειδών.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε όλους τους καλλιτέχνες, τον κ. Μίλτο Λασκαρίδη για τα ηχητικά και την ηχοληψία, και τους Τόλη Κόκκινος και Γιώργο Πάγκαλο για την καλλιτεχνική επιμέλεια.

Οι καλλιτέχνες που πλαισίωσαν αφιλοκερδώς την εκδήλωση ήταν:

Αιμιωνίτης Βασιλης, Ακριβος Ιωάννης, Αλασωνίτη Χριστίνα, Αναστασίου Μάκης, Βαφίνης Αντώνης, Βούζας Θωμάς, Γαρέφης Ηλίας, Γεβίκης Κώστας, Καλατζής Γιάννης, Καραγιωργόπουλος Κώστας, Καραδήμας Δημήτρης, Κόκκινος Τζίνος, Κόκκινος Τόλης, Κρεμαστάς Νότης, Κυρίση Εύη, Λάζογλου Γιώργος, Μακρής Κώστας, Μαυρογένης Παναγιώτης, Μισοκέφαλος Τάσος, Μουτζούρης Στέλιος, Μπούτλας Χρήστος, Πάγκαλος Γιώργος, Πάγκαλος Qorri Aida, Παπαδόπουλος Ηρακλής, Πάτρας Γιάννης, Πιράς Πατρίτσια, Ρέτσος Φίλιππος, Σταμούλης Γιώργος, Σταυράκη Χαρά, Τελκή Έφη, Τοπαλίδη Μαρία, Τζουμερκιώτης Δημήτρης, Φυτιλή Βάσω.

Αισθητή η απουσία φέτος από την μουσική σκηνή του Στάθη Θεοχαράκη που πρόωρα έφυγε από κοντά μας.

Την καλλιτεχνική παρουσίαση είχε ο Τάκης Τζουμερκιώτης και την εκδήλωση προλόγισε η πρόεδρος του Συλλόγου Γυναίκων Χριστίνα Καρανικόλα.

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με την εφηβική χορωδία του Φιλοπρόδου Συλλόγου με μαέστρο την Χαρά Σταυράκη, και ακολούθησε η μουσική βραδιά από τους προαναφερθέντες καλλιτέχνες.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους η πρώην Υφυπουργός Υποδομών Μαρίνα Χρυσοβελώνη, η πρώην Αντιδήμαρχος Παιδείας και πολιτισμού και Δημοτική Σύμβουλος Δήμου Βόλου Γιούλη Μποντού Τοκαλή, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Ενότητας Ν. Αγχιάλου Κώστας Τζαερλής και οι Αιδουσιμότατοι της πόλης μας πατήρ Αθανάσιος Μακανάσης και πατήρ Γεώργιος Κουρκουβάτης. Ευχετήριο και συγχαρητήριο μήνυμα καθώς και προϊόντα, απέστειλε ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξανδρος Μεικόπουλος.

Οι Διοργανωτές Σύλλογοι:

1. Αθλητικός Όμιλος «ΠΥΡΑΣΟΣ»
2. Αθλητικός Σύλλογος «ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ ΘΗΒΕΣ - ΑΓΧΙΑΛΟΣ»
3. Ένωση Επαγγελματιών Υγειονομικού Ενδιαφέροντος Νέας Αγχιάλου
4. Εκπολιτιστικός και εξωραϊστικός Σύλλογος «ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΑ»
5. Ορειβατικός Σύλλογος Νέας Αγχιάλου
6. Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου
7. Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του «Ευγένειου» 1ου Δημοτικού Σχολείου
8. Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του «Βαρνάκειου» 2ου Δημοτικού Σχολείου
9. Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Λυκείου
10. Σύλλογος Γυναίκων
11. Σύλλογος «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ»
12. Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων
13. Σύλλογος Κυνηγών Βόλου και Νέας Αγχιάλου
14. Σύλλογος Οξυωτών
15. Φιλοπρόδος Σύλλογος

Κυκλοφόρησαν «ΤΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΜΟΥ» από τις εκδόσεις Κυριακίδη

Κυκλοφόρησε το νέο του βιβλίο του ομ. καθηγητού του ΑΠΘ Αθανάσιου Καραθανάση - Προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών με τίτλο **«ΤΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΜΟΥ»** από τις εκδόσεις Κυριακίδη.

Όπως επισημαίνει ο συγγραφέας στο οπισθόφυλλο «ΤΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΜΟΥ» περιέχουν ενότητες για την νεώτερη ιστορία και τον πολιτισμό της Μικρασίας και ειδικότερα για την Ερυθραία, την Φώκαια, τις πόλεις των επτά εκκλησιών της Αποκάλυψης και άλλες πόλεις των δυτικών μικρασιατικών παραλίων, των οποίων ο συγγραφέας μελέτησε την μορφή τους ως το 1922, αλλά και αυτήν των πρώτων δεκαετιών του 21ου αι. Αναφέρονται, ωσαύτως, η Σμύρνη του Διαφωτισμού, οι περιηγητές του 19ου αι., η εκπαιδευτική δραστηριότητα Μικρασιατών και Θρακιωτών διδασκάλων σε πόλεις-κέντρα της Μ. Ασίας και της Θράκης.

Το βιβλίο αφήνει μία πικρή γεύση για την Μικρασιατική Καταστροφή, τους ηρωισμούς των στρατιωτών μας στα πεδία των μαχών, τα πάθη του Διχασμού, την οδυνηρή αιχμαλωσία, το κατόρθωμα του στρατηγού Αθ. Φράγκου να περισώσει ό, τι μπορούσε κατά την οπισθοχώρηση.

Περιγράφεται η τραγωδία των Ρωμηών της Μ. Ασίας στην προκυμαία της Σμύρνης, η βοήθεια των ολίγων ξένων προς αυτούς και η αδιαφορία των «συμμάχων» για την τύχη των δυστυχισμένων προσφύγων. Και τέλος, οι προσφυγογονιότητες που αυτοί δημιούργησαν στην Θεσσαλονίκη.

Η σύνταξη εύχεται στο φίλο και συνεργάτη μας καθηγητή να είναι το βιβλίο του καλοτάξιδο.

Εγκαίνια του ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟΥ και ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΒΑΒΔΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Με ιδιαίτερη χαρά ο Πρόεδρος του συλλόγου μας και πρόεδρος του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ παραβρέθηκε μετά από πρόσκληση στα εγκαίνια του ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟΥ και ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΒΑΒΔΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ». Την **Κυριακή 15 Οκτώβρη 2017**, παρουσία πλήθους προσωπικοτήτων και κατοίκων της περιοχής.

Το Μουσείο εντυπωσιάζει τον επισκέπτη με την πρώτη ματιά. Από την εξώπορτα που εισέρχεται συνεχίζει να εκλήσει τον επισκέπτη έξαφνα και ευχάριστα καθώς περιεργάζεται τους χώρους όπου εκτίθενται και φυλάσσονται τα σπάνια εκθέματα του λαϊκού μας πολιτισμού.

Στο Βάβδο, σ' αυτό το παλιό ορεινό χωριό του Δήμου Χαλκιδικής σε απόσταση 40 km από την Θεσ/κη υπάρχει μια σπουδαία πολιτισμική παρουσία που διασφαλίζει και διακινεί την παράδοσή μας. Μια κιβωτός που οι ιδρυτές του έχουν συλλέξει πλήθος αντικειμένων από την αγροτική και αστική ζωή παρελθόντων ετών.

Αξίζουν πολλαπλά συγχαρητήρια στον φίλο αλτρουιστή Νομικό Πασχάλη Αντωνίου Ταταρίδη και στην σύζυγό του Δήμητρα Ταταρίδη - Λυγερή η οποία δεν βρίσκεται στη ζωή για τις αρκετές προσπάθειες που κατέβαλαν με επιμονή, υπομονή, μόχθο και θυσιές προ-

σωπικές και οικονομικές προκειμένου να παραδώσουν ένα θαυμάσιο επίτευγμα σ' εμάς για να θυμούμαστε και στις νέες γενιές για να γνωρίσουν.

Θερμά συγχαρητήρια και στην Αμφικτυονία Ελληνι-

Ο πρόεδρος μας με τον ιδρυτή του Μουσείου Πασχάλη Αντωνίου Ταταρίδη

σμού που προέβη στην έκδοση του καταπληκτικού λευκώματος για το Εθνολογικό και λαογραφικό Μουσείο του Βάβδου δείχνοντας την ευαισθησία της στον Ελληνικό Πολιτισμό.

Μια αδικαιολόγητη απουσία

Του Γιώργου Διονυσίου

Με μεγάλη συγκίνηση παρακολουθήσαμε από τον τύπο τις ιστορικές στιγμές στα Κ. Λεχώνια, που ήταν μια αναλαμπή των τραγικών γεγονότων στα μαύρα χρόνια της Κατοχής. Εκείνα τα αιματοβαμένα χρόνια που έφεραν στην αγχόνη τις τρεις ηρωικές πατριώτισσες γυναίκες: Λουκία και Σοφία Τοπάλη, μάνα και κόρη, και Φιλίτσα Καλαβρού. Μια θυσία που τις «χάρισε» ωστόσο την αθανασία. Ήμουν κι εγώ κάποιας ηλικίας εκείνα τα φοβερά χρόνια και είδα με τα μάτια μου τις εκτελέσεις των συμπατριωτών μας από τους Ναζί και τους καλοθελητές δικούς μας εθνοπροδότες. Σκηνές όπως εκείνες στην πλατεία Ελευθερίας του Βόλου που ποτέ δεν ξεχνώ. Γι αυτό τα βαθιά χαραγμένα βιώματα στην ευαίσθητη πατριωτική ψυχή του φίλου Γιάννη Μαντίδη ήταν ένα δυνατό έναυσμα για μια έρευνα όλου του φάσματος των γεγονότων που είχε αυτό το τραγικό τέλος. Μια έρευνα που θα απομάκρυνε από τη σκιά το πέπλο της σιωπής τις «ξεχωριστές», θα μπορούσα να πω, ηρωικές και μαρτυρικές σελίδες της τοπικής μας ιστορίας. Και να πέρσι τέτοιο καιρό περίπου, το νέο θαύμα γραφής και συγγραφής του Γιάννη: «Σοφία Τοπάλη - θηλιά στη μνήμη». Βέβαια αρκετά σχετικά διαβάσαμε και στην Σφραγίδα της τοπικής ιστορίας της περιόδου εκείνης, τους δύο τόμους «Άγνωστες πτυχές Κατοχής και Αντίστασης 1941-1944» Βόλος 1985, της αξέχαστης Νίτσας Κολιού. Όμως η γιγάντια εξόρμηση προς κάθε κατεύθυνση του ακούραστου Γιάννη Μαντίδη με όπλο του και την μεγάλη πείρα, έφερε τη θαυμάσια Α' έκδοση και μετά τη Β'. Και δεν είναι μόνο η καταγραφή των τραγικών γεγονότων σε όλο το βάθος και πλάτος. Είναι ένα σύγγραμμα που προετοιμάζει τον αναγνώστη για το ποιος ήταν αυτός ο κόσμος που θυσιάστηκε.

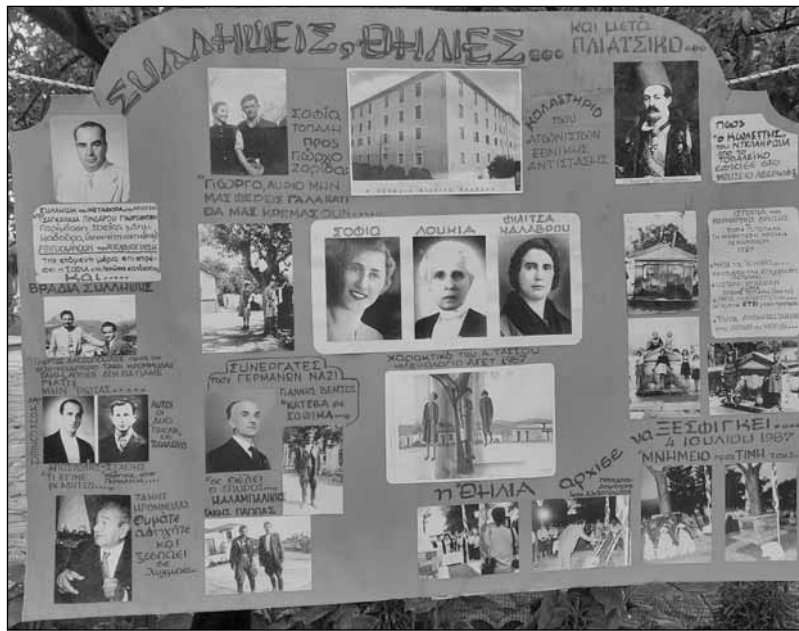
Είναι και μια καταγραφή όλης της διαδρομής στο χρόνο και το χώρο της οικογένειας Τοπάλη με όλη της την μεγάλη προσφορά προς κάθε κατεύθυνση. Όσον αφορά για την αναπαράσταση μέσω της συγγραφής των εικόνων της Γερμανικής παρουσίας και των Ελλήνων συνεργατών τους στα Κάτω Λεχώνια, μένουμε άναυδοι! Αποκαλύψεις, λεπτομέρειες, που ούτε μπορούσαμε να φανταστούμε. Όλα ξεσκεπάστα. Θλιβερές και φοβερές σκηνές που δυστυχώς είχε σκεπάσει η βαριά πλάκα του Εμφυλίου. Αντίκτυπος αυτών, όπως σημειώνεται, ήταν να μάθουν οι συγγενείς της Λουκίας μετά από τόσα χρόνια ποιο ήταν το τραγικό τέ-

λος, μια έκπληξη που θα έλεγε κανείς ότι συμβαίνει μόνο στα παραμύθια και να καταφθάσουν για ένα προσκύνημα στον τόπο της θυσίας. Χαράζοντας παράλληλα σε μια πλάκα την αιώνια μνήμη.

Σαν Αγχιαλίτης αισθάνομαι πολύ άσχημα που δεν εκπροσωπήθηκε η Νέα Αγχιάλος στην εκδήλωση της 5ης Νοεμβρίου στα Κάτω Λεχώνια. Ναι, να παραστεί και να κλείνει ευλαβικά το γόνυ. Η Νέα Αγχιάλος, που αν υπάρχει σήμερα σ' αυτή τη θέση το οφείλει στην παραχώρηση του μεγάλου κτήματος (τσιφλικιού) από τον τρανό πατριώτη Παναγή Τοπάλη αν και το υπεραγαπούσε. Μία απόδειξη, τα προγραμματισμένα μεγάλα σχέδια για την ανάδειξη του ιδιωτικού παραθαλάσσιου χωριού του, Δημητριάδα (Ν. Αγχιάλου). Και όμως το παραχώρησε, Βέβαια με αγορά. Όμως και μόνο που το παραχώρησε ήταν μια μεγάλη προσφορά. Να μην ξεχνάμε ότι χάρισε τα κτίσματα, αποθήκες βεζινάροτρα κ.α. στην Ν. Αγχιάλο και στο Άκετσι (Μικροθήβες) που τον είχε κηρύξει και ευεργέτη. Ο λόγος; Η συγκίνηση και η λύπη του για τους δύστυχους πρόσφυγες Αγχιαλίτες τους συμπατριώτες της μητέρας του Σοφίας Μπακαλμπασή του γένους Μαυρομάτη. Γιαγιάς της χαρισματικής Σοφίας που πήρε και το όνομά της. (Δράκου Μαυρομάτη « Η Αγχιάλος μεσ' από

τις φλόγες» εν Αθήνας 1930 σελ. 72». Γιάννη Μαντίδη «Σοφία Τοπάλη - Θηλιά στη μνήμη» Αθήνα 2016, σελ 27-29». Με την ευκαιρία να πούμε ότι στη Νέα Αγχιάλο είχαν έλθει δύο προσφυγικές οικογένειες από την Βουλγαρία με το επίθετο Μαυρομάτη που δεν είχαν καμιά συγγένεια μεταξύ τους. Του Δράκου Μαυρομάτη, του πιο πάνω συγγραφέα, και του Μιχαήλ Μαυρομάτη, παππού μου (πατέρα της μητέρας μου). Όταν το πληροφορήθηκε ο Π. Τοπάλης φρόντισε να τους συναντήσει. Πιστεύω ότι η συγγένειά του ήταν με την οικογένεια του Δράκου Μαυρομάτη, γιατί σ' αυτόν είχε παραχωρήσει ένα χειρόγραφο που αναφέρονταν και στην καταγωγή της οικογένειάς του. Σημειώτεο ότι ο πατέρας του ήταν Ηπειρώτης. Η μάνα του ήταν αγχιαλίτικης καταγωγής. Με βάση το χειρόγραφο αυτό αναφέρθηκε στην οικογένεια Τοπάλη στο βιβλίο του « Η Αγχιάλος μεσ' από τις φλόγες». Ωστόσο ο Δράκος Μαυρομάτης είχε δώσει αργότερα ένα αντίγραφο του χειρογράφου στο εξάδελφό μου Λεωνίδα Μαυρομάτη ιστορικό στο Ε.Ι.Ε. συγγραφέα και του πονήματος: «Οι Πρώτοι Παλαιολόγοι» Αθήνα 1983, που σε μια συνάντηση μαζί του μου το είχε διαβάσει.

Δεν ήταν λοιπόν υποχρέωσή μας να δώσουμε κι εμείς το παρόν σαν Αγχιαλίτες; Και βέβαια ήταν. Ίσως η μεγάλη ηλικία, η υγεία και άλλα προβλήματα των ελάχιστων σήμερα Αγχιαλιτών της γενιάς που γνώριζε τα γεγονότα να ήταν εμπόδιο. Που ήταν όμως τουλάχιστον οι δημοτικοί εκπρόσωποι της Νέας Αγχιάλου; Τόσος θόρυβος είχε γίνει πέρα από τις δημοσιεύσεις στον τοπικό τύπο, όπως εκείνες της «Θεσσαλίας» (1ης Οκτωβρίου, 25ης Οκτωβρίου, 5ης Νοεμβρίου του 2017). Ναι, στον τύπο απ' όπου μάθαμε ότι οι συγγενείς της Λουκίας Von Schelle (μητέρα της Σοφίας) που ήρθαν από την Βραζιλία ήταν οι εγγόνες του αδελφού της κ. Hellegonda Maria παιδίατρου και η αδελφή της Julie, βοτανολόγος, με τον πνευμονολόγο σύζυγό της Endyardo De Capitani. Το πόσο συγκίνηση η εκδήλωση αυτή στα Κάτω Λεχώνια, στην οποία θα παρίστατο και ο πρέσβης της Ολλανδίας, λόγω καταγωγής της Λουκίας, το διαβάσαμε στην «Θεσσαλία» της 12ης Νοεμβρίου! Όσο για μας τους Αγχιαλίτες, ήταν φυσικό να τα έχουμε αυτά μετά την απώλεια της προσωπικότητας της Νέας Αγχιάλου με τον Καλλικράτη. Μας αρκεί το «Εξω μαχαλάς του Βόλου».

Κριτική για το βιβλίο του Κατελή Βίγκλα

Συνέχεια από τη σελ. 8

πραγμάτωση των βασικών σκοπών για τη στήριξη θέσεων όπως:

α) η συνέχεια της Βυζαντινής πνευματικής ζωής κατά την τουρκοκρατία, μέσω της επιβίωσης της ελληνορθόδοξης παράδοσης

β) Σχέσεις του ελληνισμού με τη Δύση, αλληλεπιδράσεις και κατά την τουρκοκρατία

γ) Οι πνευματικοί φορείς του Ελληνισμού και της Εκκλησίας μετά την Άλωση μέχρι την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους (1830)

δ) Η ανεξάρτητη πνευματική παρουσία της Ορθοδοξίας έναντι του Καθολικισμού και Προτεσταντισμού και η αντιμετώπισή τους από τους εκφραστές των δογμάτων της Ορθοδοξίας (όπως πριν ο Μάρκος Ευγενικός και εδώ ο Ιερεμίας)

ε) Η επίδραση του Πατριαρχείου ως πνευματικού φάρου για την Ανατολή (Ρωσία - ίδρυση Πατριαρχείου επί Ιερεμιά) και για τη Δύση (αντιμετώπιση Προτεσταντισμού και τις ισότιμες σχέσεις με τον Καθολικισμό).

στ) Η συμβολή της Εκκλησίας στην προάσπιση και την Αναγέννηση του Γένους.

Η δομή-διάρθρωση των Περιεχομένων του βιβλίου, ενεργεί ως «πνευματικός οδηγός - ξεναγός» του αναγνώστη μόλις «το πιάσει στα χέρια του», αφού ξεκινά με παραγωγικό τρόπο, δηλαδή με προλόγους του καθηγητή ΑΠΘ Αθ. Καραθανάση και Πρόεδρου της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών του Δρ. Σταματίου Χρ. Γεωργούλη, του συγγραφέα Κ. Βίγκλα, του Προέδρου του Συλλόγου «Αγχιάλος» Απ. Ζαφειρόπουλου και με μια διεξοδική Εισαγωγή έτσι ώστε να παρουσιάζεται το γενικό, ιστορικό, αξιολογικό πλαίσιο του βιβλίου, πριν εισέλθει ο αναγνώστης στην λεπτομερή ανάλυση της ζω-

ής και του έργου του Ιερεμιά. Αυτή παρουσιάζεται λεπτομερώς σε 4 κεφάλαια χωρισμένα σε 23 ενότητες, ώστε ο αναγνώστης να ξεκινήσει από μια περιγραφή της γενέτειρας του Αγχιάλου και να συνεχίσει με την παιδεία του και τους σταθμούς της εκκλησιαστικής του σταδιοδρομίας.

Από την χειροτονία του ως Μητροπολίτη Λαρίσης μέχρι την άνοδό του ως Πατριάρχη Κωνσταντινούπολης και στη συνέχεια ακολουθεί η διεξοδική παρατιθέμενη δραστηριότητά του για τη σχέση και την αντιμετώπιση του προτεσταντισμού, των δογμάτων και των φορέων τους ρόλο του ως προς τη Γρηγοριανή μεταρρύθμιση του ημερολογίου, τις σχέσεις του με Πολωνία - Ρωσία (ίδρυση του εκεί Πατριαρχείου), ενέργειες του ευεργετικές για ποικίλα εκκλησιαστικά θέματα, όπως η μέριμνά του για την ελληνική παιδεία (βλέπε την ίδρυση του Ελληνικού Κολλεγίου στη Ρώμη).

Σε κάθε σελίδα υπάρχουν παραπομπές σε σχετικά βασικά έργα, ώστε να θεμελιώνονται οι εκτιθέμενες απόψεις του συγγραφέα και να τις πληροφορείται ο απλός αναγνώστης με απλό τρόπο (όπως και οι ερευνητές - σπουδαστές με τα θέματα κάθε σελίδας).

Ο Επίλογος ολοκληρώνει τα συμπεράσματα από την έκθεση του υλικού του, ώστε το βιβλίο να κλείνει και με μια διεξοδική παρουσίαση του περιεχομένου σε αγγλική περίληψη.

Δείγματα του λογιωτατισμού του συγγραφέα είναι: α) η εντυπωσιακή βιβλιογραφία με τίτλους που καλύπτουν αλφαβητικά 8 σελίδες μαζί με ένα χρονολόγιο του βίου του Ιερεμιά βγαλμένο με τις σχετικές ημερομηνίες (βιοεργογραφία) από τις σελίδες της ζωής και του έργου του (1536-1595) και β) ένα λεπτομερές ευρετήριο προσώπων και πραγμάτων που μπορεί να χρησιμοποιήσει και σε μια κατ' επιλογή ανάγνωση του βιβλίου,

αλλά και στη βοηθητική χρήση του διαδικτύου (internet) για όποιο όνομα θα χρειαστεί ο αναγνώστης-μελετητής επιπλέον πληροφορίες.

Η καλλιτεχνική αυτή έκδοση (επιεικώς χαρακτηριζόμενη πολυτελής) κλείνει με πλούσια εικονογράφηση αυθεντικών ιστορικών εικόνων, των αναφερόμενων στο βιβλίο αυτό του Κ. Βίγκλα, προσώπων και πραγμάτων υπενθυμίζοντάς μας τις ρήσεις: (α), (β), (γ), (α) «ΟΥΧ Ο ΠΟΛΛΑ ΕΙΔΩΣ ΣΟΦΟΣ ΕΣΤΙ, ΑΛΛ' Ο ΧΡΗΣΙΜΑ» (δεν είναι σοφός αυτός που ξέρει πολλά, αλλά αυτός (που ξέρει) τα χρήσιμα αφού με τα περιεχόμενα και τη δομή του το βιβλίο αυτό οδηγεί σε ό,τι είναι χρήσιμο, ιστορικά, θεολογικά, εκκλησιαστικά, (πολιτικά εν γένει) και το (β) πλατωνικό «ΟΣ ΑΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΙΔΗ, ΕΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ» (όποιος θα μάθει τα ονόματα (εδώ του ΙΕΡΕΜΙΑ Β' ΤΡΑΝΟΥ και των όσων άλλων αναφέρονται) θα μάθει και τα πράγματα (Κρατύλος ιγ')), ενώ η παρουσίαση του σχετικού αρχειακού υλικού για θέματα του βιβλίου επαληθεύει και τη ρήση (γ) του Ανατοlikορωμυλιώτη καθηγητή της Ελληνικής Λαογραφίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΓΑ: «Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΩ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΑΥΤΟΣ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΤΟ ΛΑΟ ΤΟΥ». Και ο «λαός» αυτός δεν θα είναι τίποτα μόνο της Νέας Αγχιάλου, ως κληρονόμος της Παλαιάς της πατρίδας του Ιερεμιά, αλλά ο κληρονόμος του αρχαίου και Βυζαντινού πολιτισμού. Όσοι λόγιοι, όπως ο Κατελής Βίγκλας, υπηρετούν τις ανθρωπιστικές επισημίες θα ανασύρουν από τα «πνευματικά τους Αρχεία» και θα αποκαλύπτουν τα παγκοσμίου καταξιωμένα, ως διαχρονικά, στοιχεία τους για να προσδώσουν τις θεμελιακές, ελληνικής προέλευσης, πνευματικές - ηθικές ιδέες (ως έργο ζωής και του Ιερεμιά) για να αντιμετωπίζεται ο υλισμός κάθε «παγκοσμιοποίησης».

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ, ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Με τον
Κώστα Μπιλήρη

Στο κείμενο που αρχίζει να αναπτύσσεται, θα το παίξω «σκεπτόμενος». Θα σερβίρω εξυπνάδες, θα καταθέσω διαπιστώσεις και θα υποδείξω προϋποθέσεις και συμβουλές. Άκου λοιπόν φίλε μου και έχει υπόψιν σου:

Αν προσπαθήσεις με έντονο τρόπο να επιδείξεις εκείνα που διαθέτεις, κινδυνεύεις να φανερώσεις εκείνα που σου λείπουν.

Όταν πιστέψει πως βρήκες μια λύση, πρέπει να δεις και ποιο ακριβώς είναι το πρόβλημα.

Όταν φέρνεις κάποιον σε δύσκολη θέση, δε σημαίνει πως κάνεις πιο εύκολη τη δική σου.

Πριν αναζητήσεις την ίαση, μάθε ποια είναι η αρρώστια σου. Με άλλα λόγια, πριν πάρεις το φάρμακο, μάθε ποια ασθένεια θέλει να γιατρέψεις.

Πριν αποφασίσεις να φύγεις από κάπου, σκέψου και που θα πας. Η φυγή είναι λιποταξία αλλά και ναρκοπέδιο. Είναι και μορφή άμυνας.

Πριν αρχίσει μια έρευνα, πρέπει να ξέρεις και τι ψάχνεις να βρεις.

Πριν φορτώσεις το γαϊδάρο, μάθε πόσο αντέχει η ράχη του.

Πριν αγοράσεις γλόμπους, κοίτα αν έχεις ρεύμα.

Μην υπόσχου αν δεν έχεις καταλάβει τι ακριβώς σου ζητήσαν. Κυρίως γιατί στο έχουν ζητήσει.

Προσοχή στις απαιτήσεις μας. Μερικές φορές επιθυμούμε κάτι που δεν υπάρχει. Διεκδικούμε κάτι που δεν το χρειαζόμαστε. Στην εποχή μας δεν έχει σημασία τι είσαι, αλλά με ποιον είσαι. Δεν υπολογίζεται ποιος είσαι, αλλά πόσος κατάφερες να φανείσαι.

Όμως πρόσεξε τις παγίδες. Αν δεν ξέρεις πόσο είσαι και τι είσαι, δε θα μάθεις και τι σε θέλουν. Κυρίως πόσο σε χρειάζονται. Αυτά και η αλήθεια να λέγεται. Η αλήθεια βεβαίως εξυπηρετεί τη συμπεριφορά μας και

ξεκαθαρίζει το τοπίο των διαθέσεών μας. Πλην όμως όχι μισόλογα.

Και να θυμάσαι. Για να πεις τη μισή αλήθεια, πρέπει να ξέρεις και την άλλη μισή.

Σπουδαία αρετή και η ειλικρίνεια. Γι' αυτό και ακούς μερικούς να κομπάζουν: «α εγώ τα λέω έξω από τα δόντια». - Βρε ποια δόντια; Εδώ και δέκα χρόνια είσαι φαφούτης.

Ακούς τον άλλο και προβάλλει το καθαρό του πρόσωπο. Και «καθορίζει αυτοπροσώπως, γιατί το πρόσωπο είναι σπαθί». Βρε αναρωτήθηκες γιατί λέμε ότι το πρόσωπο είναι σπαθί; Όταν το πρωτοείπαμε, δεν είχε βρεθεί ακόμη το πιστόλι.

Ας ασχοληθούμε και λίγο με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της φυλής μας. Οι νεοέλληνες χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες πολιτών. Σ' αυτούς που φιλοδοξούν να πετύχουν το καλύτερο και σε όσους προσπαθούν ν' αποφύγουν το χειρότερο. Υπάρχουν ασφαλώς και όσοι αγνοούν τι είναι καλύτερο και σε τι διαφέρει από το χειρότερο. Απαισιοδοξία; Ίσως.

Επισημαίνω έναν ακόμη σοβαρό διαχωρισμό. Όχι σε δεξιούς και αριστερούς, ούτε σε γαύρους και βαζέλες. Αλλά σε κείνους που πέτυχαν και σε όσους απέτυχαν. Όταν πετύχεις, δηλώνεις και ό,τι σε βολεύει.

Ασφαλώς οι άνδρες αυτής της χώρας, εμπίπτουν σε δύο ακόμη κατηγορίες. Στα μωρά και τους μωρούς. Είναι πολύ διαφορετικό να σε αποκαλέσουν μωρό και όχι μωρέ.

Εμείς οι νεοέλληνες, δεν διδαχθήκαμε πότε μια δυσκολία είναι εύκολη και πότε μια ευκολία είναι δύσκολη. «Με τη δύναμη του Θεού» λέμε κάθε τόσο. Όμως γιατί την επικαλούμεθα, όταν φτάνει και περισσεύει η δική μας; Ας μην ξεχνούμε. Οι Έλληνες σέβονται ή χρησιμοποιούν τους ισχυρούς, προσδοκώντας

να γίνουν οι ίδιοι ισχυρότεροι. Α και για να μην το ξεχάσω. Πότε στην Ελλάδα μια γυναίκα της τέχνης και των μίντια θεωρείται σπουδαίο πρόσωπο; Όταν μαθαίνεις από τις εφημερίδες με ποιον είναι ερωτευμένη. Από τα περιοδικά ποιον θα παντρευτεί και ποιον κεράτωσε. Και στο κομμωτήριό της, τι δουλειά ετοιμάζεται να κάνει...

Εμείς οι νεοέλληνες θέλουμε να περνώμαστε για ρεαλιστές. Γι' αυτό λέμε «καλώς εχόντων των πραγμάτων» και όχι «καλώς εχόντων των προσώπων». Αστείο; Μπορεί. Όμως η αστεία πλευρά των πραγμάτων είναι πολύ σοβαρό θέμα.

Πολύ συχνά μας κυριεύει και η πλεονεξία. Και ενώ διεκδικούμε τα περισσότερα, δεν έχουμε ζυγίσει τα λιγότερα. Στόχος όλων λοιπόν τα περισσότερα. Μέσ' απ' αυτά αναζητούμε την ευημερία. Όμως όταν εμείς λέμε ευημερία, εννοούμε ευνοκτία. Πολλοί γυρίζουμε σπίτι μας αφού ξημερώσει. Ο λαός μας χαρακτηρίστηκε ο πιο ξενύχτης λαός του κόσμου. Η παροικιακή έκφραση «μεροδούλι-μεροφάι» έγινε κακοδούλι-νυχτοφάι. Ευτυχώς που πλάκωσε η κρίση και σώθηκαν οι οικογένειες. Η ανεργία καλπάζει τόσο γρήγορα, ώστε δε βρίσκεις εργαζόμενο να κάνεις απεργία.

Εμείς οι νεοέλληνες πειθαρχούμε και σε μερικές βασικές αρχές. Από τα εξήντα και πάνω, η γυναίκα ψάχνει να βρει το Θεό και ο άντρας το γεννητικό του όργανο.

Είπα όμως «Θεό» και θυμήθηκα τις υποχρεώσεις μας. Όποιος θέλει να φτάσει στο Θεό να κάνει σκάλα τον εαυτό του. Να μεθοδεύσει τις επιθυμίες του, τη συμπεριφορά του, τις απαιτήσεις του. Μη ζητάς πολλά από το μεγαλόδυναμο. Άσε να στα δώσει αυτός. Διαθέτει και φιλότιμο και διάθεση.

Περί... των Ελληνικών πετρελαίων

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Έχω πολύ χρόνο να ακούσω από τα διάφορα μέσα μαζικής ενημέρωσης αλλά και από τα υπεύθυνα χείλη της Κυβέρνησης και «κυρίως» των Αντιπολιτευόμενων της, κάτι σχετικό με το περιβόητο κάποτε θέμα των Ελληνικών πετρελαίων, αυτή δε η «σιωπή» εμένα τουλάχιστο με ανησυχεί ιδιαίτερα.

Με ανησυχεί, γιατί ένα τόσο σοβαρό γεγονός της ύπαρξης των Ελληνικών πετρελαίων, που κάποτε με «τυμπανοκρουσίες» ανακοινώθηκε «κατ' επανάληψη» από επίσημα χείλη και μας χαροποίησε ιδιαίτερα, βρίσκεται σήμερα παγωμένο στις... «καλές» ή δεν ξέρουμε που αλλού.

Με ανησυχεί δε ιδιαίτερα γιατί η παρατεταμένη σιγή του θέματος, μάλλον επιβεβαιώνει την ανησυχία μου ότι πρέπει να παύσουμε να πιστεύουμε σε εκείνα τα οποία κάποτε πιστέψαμε, ότι δηλαδή τα πετρελαία μας αυτά, θα μας ζεστάνουν τα «παγωμένα» χρόνια που περνάμε και ότι θα μας βοηθήσουν στο μέλλον να μην «παγώσουμε».

Βέβαια, ακούω να λένε πολλοί, ότι το θέμα των Ελληνικών πετρελαίων, είναι από τα θέματα εκείνα, τα οποία κατά διάφορα χρονικά διαστήματα, πότε «εμφανίζονται» και πότε «εξαφανίζονται» από την επικαιρότητα, άλλοτε με τυμπανοκρουσίες και πυροτεχνήματα και άλλοτε, αθόρυβα και μουλωχτά, πάντοτε όμως με την εξής παρατήρηση:

Κατά τις περιόδους «εμφάνισης» και «εξαφάνισης», η κοινή γνώμη και το ενδιαφέρον των πολλών «συμβαίνει να είναι απασχολημένα αλλού», λες και κάποια αόρατη δύναμη επεμβαίνει και σπρώχνει το ενδιαφέρον τους αλλού.

Πολλοί βέβαια λένε, ότι και το μυαλό μας, λίγες ή πολλές φορές, όσο κοφτερό κι αν είναι, συλλαμβάνεται να «εμ-

φανίζει» ή να «εξαφανίζει» διάφορα θέματα, άλλοτε υποβαθμίζοντας «τα σοβαρά» κυρίως θέματα, διώχνοντάς τα ανεπεξέργαστα σε κάποιο από τα σκοτεινά ντουλάπια του, ενώ αντίθετα ανέχεται την «απασχόλησή» του με άλλα «μικρές σημασίας», που δεν παίζουν σοβαρό ρόλο.

Μάλιστα λένε ότι το ίδιο που παρουσιάζεται στο μυαλό μας, παρουσιάζεται και στη Κυβέρνηση, (και για να είμαστε ειλικρινείς προσθέτω εγώ στην «κάθε» Κυβέρνηση), αλλά με άλλον τρόπο και αιτία, δηλαδή «συλλαμβάνεται να υποβαθμίζει» - για το δικό της συμφέρον - διάφορα σοβαρά θέματα και να τα διατηρεί στην ψύξη μέχρι να βρει τον κατάλληλο χρόνο και τρόπο για να τα εμφανίσει με τυμπανοκρουσίες ή και μουλωχτά, ενώ επίσης για το δικό της συμφέρον, «συλλαμβάνεται να μεγαλοποιεί» και να δίνει μεγάλη δημοσιότητα σε άλλα και άνευ σημασίας μικρά γι' αυτήν θέματα, εξασφαλίζοντας έτσι την εύκολη και ανενόχλητη διατήρηση της «ψύξης» των άλλων και σοβαρών θεμάτων, με μη-

δαμινό κόστος γι' αυτήν.

«Κατά σύμπτωση», λένε μερικοί, το θέμα των Ελληνικών πετρελαίων υφίσταται και αυτό, τις εναλλαγές «εμφάνισης απόκρυψης» ή «ψύξης απόψυξης», αφού αμέτρητες είναι οι φορές που έφτασε τουλάχιστο να «μυρίσουμε φρέσκο και μπόλικο» δικό μας πετρέαιο αλλά λίγο αμέσως μετά και κατά περιέργο ή μαγικό τρόπο, η μυρουδιά χάνεται μαζί με τον αέρα που την παίρνει όπως την έφερε.

Υπάρχουν βέβαια και εκείνοι που λένε, ότι αυτό μας συμβαίνει γιατί είμαστε ευκολόπιστοι και πιστεύουμε στα λόγια του «αέρα» και προκειμένου να «μυρίσουμε», ακολουθούμε «τον αέρα», ο οποίος όταν φυσά προς κάποια διεύθυνση μας τραβά προς τα εκεί, όταν όμως... «απότομα ή σιγά σιγά», αλλάζει κατεύθυνση, τότε πάλι τον ακολουθούμε, «όχι από βλακεία» αλλά γιατί έχουμε ανάγκη την μυρουδιά.

Άλλοι πιο ψύχραμοι, ισχυρίζονται, ότι δεν είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι ένας αέρας μας παίζει τέτοια παιχνίδια στην

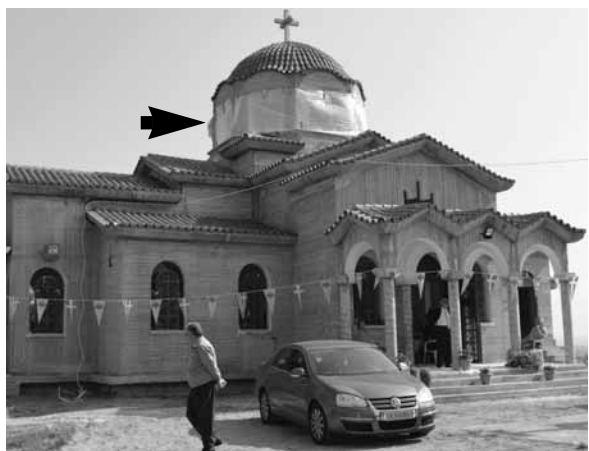
ζωή μας και λένε ότι αυτά είναι παιχνίδια που παίζονται από ορισμένους ανθρώπους, είτε μεταξύ τους, είτε με μας, παιχνίδια τα οποία συνήθως παίζονται με «μαγική» μαεστρία και «μελετημένα βήματα» και μάλιστα «προμελετημένα βήματα», σχεδόν πάντα πίσω από τις πλάτες μας, σε «βάρος μας και για δικό τους όφελος».

Οι τελευταίοι, όταν γίνεται σχετικός λόγος για τα πετρελαία, μιλούν με οργή και αγανάκτηση, λέγοντες εκτός των άλλων, για ποια Ελληνικά πετρελαία μας μιλάνε, όποιοι μας μιλάνε και όταν μας μιλάνε, δεν ξέρουν ότι είτε μας μιλάνε είτε σιωπούν, εμείς μυρίσαμε πλέον από τα μηνμόνια ότι ήδη μας τα έχουν πάρει και τέλος δεν τους αρκεί το αίμα μας που συνεχώς πίνουν και θα πίνουν μέχρι το 2116;

Πολλοί μάλιστα, προχωρούν πάρα πέρα και λένε, ότι το θέμα των πετρελαίων, «εμπίπτει» και αυτό στα παιχνίδια εκείνα που παίζονται από τους μεγάλους, κυρίως καλοπληρωμένους ξένους ή και εγχώριους παίκτες, οι οποίοι γνωρίζουν καλά ότι στη σημερινή «αναμυροπούλα», που αυτοί μας την δημιούργησαν και που εκεί μας έχουν πετάξει, εξυπηρετείται καλύτερα το σχέδιό τους «περί των πετρελαίων», αφού δεν σταμάτησαν ποτέ να το επεξεργάζονται και που θα μας το παρουσιάσουν όταν θα κρίνουν αυτοί, ότι θα είμαστε «ικανοί» να το χειροκροτήσουμε «άμα τη εμφανίσει του».

Τέλος, εγώ που ακούω τα λεγόμενα «εκείνων και των... άλλων», μπορώ να σας πω, ότι ανεξάρτητα αν τα πετρελαία, μας ζεστάνουν ή μας παγώσουν, εμείς θα χειροκροτήσουμε και θα ξαναχειροκροτήσουμε όταν μας ξαναμιλήσουν για τα πετρελαία, γιατί «είμαστε ικανοί να... χειροκροτούμε» και «αυτό το έχουμε αποδείξει αμέτρητες φορές».

Βρισκόμαστε εδώ πρέπει να βρεθούμε εδώ

ΟΣΟΙ ΕΧΕΤΕ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟ ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΡΩΜΥΛΙΩΤΩΝ

Το επόμενο στάδιο είναι να βάλουμε τα παράθυρα του τρούλου προκειμένου να κάνουμε τα θυρανοίξια

1. Ε.Τ.Ε. 217/296156-39

Για οποιοδήποτε έμβασμα επικοινωνήτε με τον Ταμία του ιδρύματος Νίκο Ραχμανίδη τηλ.: 697 229 7649

ΚΑΛΕΣΜΑ

Όλοι οι Ανατολικорωμυλιώτες πρέπει να δώσουμε το παρόν το Σάββατο 27 Γενάρη στον Ναό της Αγίας Τριάδας στο Ίδρυμα των Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας.

Όσοι λάβουν γνώση της ανακοίνωσης να ειδοποιήσουν συμπατριώτες και φίλους του Ιδρύματος.

Επίσκεψη στην Αθήνα στο γραφείο του Βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ Δ. Μάρδα

Ο πρόεδρος και η Γεν. Γραμματέας του Ιερού Ιδρύματος, επισκέφθηκαν τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στη Β' Θεσσαλονίκη, πρώην υπουργό Δημήτρη Μάρδα και τον ενημέρωσαν για θέματα που αφορούν το Ίδρυμα και τον ευχαρίστησαν για το ενδιαφέρον του. Φωτό: Ο βουλευτής Δημήτρης Μάρδας και ο πρόεδρος Απόστολος Ζαφειρόπουλος.

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 01). Σούρλα Σπυριδούλα του Ηλία (1940) 08/09/2017.
- 02). Καψοπούλου Ειρήνη του Κωνσταντίνου (1944) 14/09/2017.
- 03). Μιργκούδης Χρήστος του Μόσχου (1931) 15/09/2017.
- 04). Διαμαντένιας Ελευθέριος του Νικολάου (1943) 18/09/2017.
- 05). Γκουτζής Ιωάννης του Κωνσταντίνου (1942) 25/09/2017.
- 06). Πολυμερόπουλος Γεώργιος του Χρήστου (1934) 28/09/2017.
- 07). Μανταλιανού Κωνσταντία του Δημητρίου (1932) 04/10/2017.
- 08). Ζουμπούλης Νικόλαος του Ζαχαρία (1952) 05/10/2017.
- 09). Φυτιλής Νικόλαος του Αριστείδη (1927) 10/10/2017.
- 10). Κυρτσόγλου Χρήστος του Δημητρίου (1934) 11/10/2017.
- 11). Βλάχος Ευάγγελος του Ιωάννη (1944) 15/10/2017.
- 12). Γιαννάκης Ιωάννης του Κωνσταντίνου (1931) 12/11/2017.
- 13). Παπαναστασίου Χρυσάνθη του Δημητρίου (1932) 14/11/2017.
- 14). Μελετιάδου Ζωή του Ευσταθίου (1935) 18/11/2017.
- 15). Τερτίπης Κωνσταντίνος του Αντωνίου (1948) 22/11/2017.
- 16). Τσέλιου Αφροδίτη του Φωτίου (1938) 09/12/2017.
- 17). Τζαμάρας Ιωάννης του Βασιλείου (1981) 08/12/2017.

ΓΑΜΟΙ

- 01). Αγγελάκης Παναγιώτης του Θεοδώρου Βασιλακοπούλου Ιωάννα του Βασιλείου (16/09/2017).
- 02). Τσίτογλου Κωνσταντίνος του Δαυίδ Μπουκοβάλα Δήμητρα του Ευστρατίου (27/08/2017).
- 03). Παρθένης Νικόλαος του Παρθένη Μοκάνου (Mocanu) Κωνσταντίνα (Constantina) του Κωνσταντίν (Constantin) (19/10/2017).
- 04). Διαμαντένιας Νικόλαος του Ελευθερίου Ζαχαριάδη Μαρία-Ζαφειρία του Ιωάννη (19/10/2017).
- 05). Αλεκτριδής Θεόδωρος του Αποστόλου Στάμου Γεωργία-Ειρήνη του Κωνσταντίνου (09/12/2017).

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 01). Μπιρλιράκης Αλέξανδρος του Βασιλείου.
- 02). Κυριαζή Σοφία του Αθανασίου.
- 03). Κουσουρή Γεωργία του Στεφάνου
- 04). Κριαρά Ηλέκτρα του Αθανασίου.
- 05). Αποστόλου Φώτιος του Ηλία.
- 06). Λέφα Γεωργία του Κωνσταντίνου
- 07). Κόνσουλας Σπυριδων - Αναστάσιος του Μάρκου.
- 08). Λιάκας Δημήτριος του Κωνσταντίνου
- 09). Βούζα Θεοδώρα του Θωμά.
- 10). Βούζα Αικατερίνη του Θωμά.
- 11). Ιωαννίδης Χαράλαμπος του Βασιλείου.

Η Ληξιαρχος Αφροδίτη Κατρακαλίδου

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Η Αμφικτυονία Ελληνισμού τίμησε στο 4ο Παγκόσμιο Συνέδριο της στις 18-19 Νοεμβρίου, στο ξενοδοχείο Πόρτο Παλλάς, στη Θεσσαλονίκη το Ιερό Ίδρυμα Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα».

Την πλακέτα παρέλαβε η αντιπρόεδρος του Ιδρύματος κ. Θεοδώρα Μηνούδη.

Στην ίδια εκδήλωση τιμήθηκε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ανατολικής Ρωμυλίας (ΠΟΣΑΡ), καθώς και τα μέλη του Ιερού Ιδρύματος Θεοδώρα Μηνούδη και Πασχάλης Αντωνίου Ταταρίδης για το λογοτεχνικό έργο τους.

Η Αμφικτυονία Ελληνισμού είναι ένας πολιτιστικός φορέας που επεκτείνεται διεθνώς, με έδρα τη Θεσσαλονίκη και πνευματικό κέντρο τους Δελφούς, με τμήματα Απόδημου Ελληνισμού, Λογοτεχνίας, Εκδόσεων, Λαογραφίας, Εικαστικών Τεχνών, Θεάτρου και Στήριξης και Δράσης της Ελληνίδας Μάνας και με 50 παραρτήματα σε πόλεις της Ελλάδας και του Εξωτερικού, που αριθμούς χιλιάδες μέλη.

Ο σκοπός της

Βασικός σκοπός της είναι:

- Η δημιουργία γέφυρας επικοινωνίας μεταξύ των

κατοίκων της μητροπολιτικής Ελλάδας και των ανά τον κόσμο Ελλήνων.

- Η προστασία και διάδοση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και των διαχρονικών αξιών του Ελληνι-

σμού και της Ορθοδοξίας.

- Η προστασία και διάδοση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και των διαχρονικών αξιών του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.
- Η Διεθνοποίηση της Ελληνικής γλώσσας.
- Η διατήρηση και εμπέδωση της ειρήνης στον κόσμο, η αλληλογνωριμία και αλληλοκατανόηση μεταξύ των λαών.

Το Διοικητικό Σύμβούλιο του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα» ευχαριστεί τον πρόεδρο Δημήτριο Μπουκόνη και το Δ.Σ. της Αμφικτυονίας Ελληνισμού για την τιμητική διάκριση και τους συγχαίρει για το πολύπλευρο και πολυσχιδή έργο που επιτελούν.

Τα χοντρά βιβλία...

του ΛΕΑΝΔΡΟΥ
ΣΛΑΒΗ

Θα μπορούσα να πω πως διαβάζω αρκετά περισσότερο απ' ό,τι ο μέσος νεοέλληνας. Τουλάχιστον βιβλία. Κάποτε διάβαζα και έξι με επτά περιοδικά την εβδομάδα. Τώρα πια σχεδόν κανένα, αφού τα περισσότερα από αυτά είτε δεν εκδίδονται εδώ και χρόνια είτε έχουν χάσει την παλιά τους ποιότητα λάμψη. Έτσι, γλυτώνω τόσο ευρώ όσο και χρόνο. Θεωρητικά, βέβαια, αφού σπεύδω να τα εξαργυρώσω σε αγορά και διάβασμα περισσότερων βιβλίων. Διαβάζω πάνω από σαράντα βιβλία τον χρόνο, στα ελληνικά ή σε ξένη γλώσσα. Ίσως και εξήντα υπό ορισμένες προϋποθέσεις (κυρίως από το πόσο πραγματικά ελεύθερο χρόνο μου αφήνει η επαγγελματική μου ενασχόληση και οι οικογενειακές μου υποχρεώσεις, αλλά και το πόσο με καταπονούν).

Πάντως, για να ομολογήσω και μία αμαρτία μου, στη διαμόρφωση των αριθμών που προανέφερα συμβάλει και μία λαθροχειρία: κάθε χρόνο τους διογκώνει με ένα με δύο τίτλους από βιβλία που (θεωρώ πως) έχω διαβάσει το περιεχόμενό τους χωρίς να τα αγγίξω! Πως; Όταν αποτελούν συγκέντρωση κειμένων από τον τύπο, τα οποία έχω διαβάσει ένα προς ένα επιμελώς. Γιατί όχι; Κάποτε διαβάζαμε ολόκληρα βιβλία αγορασμένα από το περίπτερο τεύχος-τεύχος κάθε εβδομάδα, προτού τα ανταλλάξουμε με βιβλιοδετημένο τόμο. Έτσι κατόρθωσα να διαβάσω και τους εννιά πρώτους τόμους από την «Ιστορία του Ευρωπαϊκού Πνεύματος» του Παναγιώτη Κανελλόπουλου. Από τους υπόλοιπους που εκδόθηκαν ο καθένας μονοκοπανιάς ολόκληρος δεν κατόρθωσα να ξεπεράσω καλά-καλά ένα δεκαεξασέλιδο!

Αναμφίβολα κάποιοι (που τελειώνουν ένα βιβλίο το διήμερο) θα γελάσουν αν διαβάσουν πως θεωρώ τα σαράντα ή πενήντα βιβλία πολλά. Μπροστά τους υποκλίνομαι? Θα ήθελα να τους μιμηθώ, αλλά οι αντικειμενικές συνθήκες της ζωής ενός εργαζόμενου οικογενειάρχη δεν μου το επιτρέπουν. Δεν συγκρίνω δε τον εαυτό μου με αυτούς, αλλά με το ιδεατό άτομο, που ανταποκρίνεται στον μέσο όρο. Σε σχέση με αυτό είμαι όντως βιβλιοφάγος, όπως με έλεγαν από μικρό, ή διαβαστερός, όπως με αποκάλεσε ένας μακαρίτης φίλος μου βιβλιοπώλης (ίσως για να με κολακέψει με την ελπίδα ότι θα του το ανταπέδιδε με πρόσθετες αγορές από τηνπραμάτεια του). Στην αρχή θεώρησα πως είχε επινοήσει για χάρη μου τον χαρακτηρισμό, αν και, το γλωσσικό μου ένστικτο είχε συνδέσει την κατάληξη στερός με παθητική ιδιότητα αντικειμένου (π.χ. βραστερός, γλιστερός, γυαλιστερός κ.ά.) και όχι με ενεργητικό χαρακτηριστικό υποκειμένου. Λανθασμένα βέβαια, γιατί πρόκειται για την κατάληξη ερός, όπως θα μπορούσαν να με διδάξουν επίθετα όπως φθονερός, κοφτερός, καματερός κ.ά. Αργότερα, πάντως, ανακάλυψα πως τον περιείχαν ως λήμμα διάφοροι μπαμπινιώτηδες (δηλαδή λεξικά) και απογοητεύτηκα (τόσο γιατί δεν είχα αξιωθεί να αποτελέσω πηγή γλωσσοπλαστικής εμπνευσης, όσο και για την ασυγχώρητη άγνοιά μου).

Δεν κρύβω, πρόσθετα, ότι τα αναγνώσματά μου αποτελούν κυρίως θεωρητικά βιβλία, μελέτες και δοκίμια: ιστορικά, κοινωνικά, πολιτικά, τεχνικά, ακόμα και οικονομικά. Αυτό δεν σημαίνει ότι αδιαφορώ για την λογοτεχνία? απλά, αυτή δεν μονοπωλεί το ενδιαφέρον

μου, όπως πολλών άλλων συμπολιτών μου. Προτιμήσεις είναι αυτές και, όπως έλεγαν κάποιοι Ρωμαίοι το πάλοι ποτέ: «de gustibus et coloribus non est disputandum», ο έστι μεθερμηνευόμενον εις την νεοελληνικήν: «περί ορέξεως κολοκυθόπιπτα»!

Πέρα, όμως, από τις θεωρητικές αναζητήσεις μου, ένα επιπλέον ζήτημα με απομακρύνει από την αγορά μεγάλου μέρους της σύγχρονης λογοτεχνικής παραγωγής (κυρίως των ευπώλητων): ο όγκος των βιβλίων και το βάρος που διαμορφώνουν οι εκατοντάδες των σελίδων τους, που, μερικές φορές, αποτυπώνονται ακόμα και σε τετραψήφιο αριθμό!

Ακόμα, λοιπόν, και όταν ανακάθομαι στο κρεβάτι και παίρνω ένα από αυτά για να μην αφήσω να πάει στράφι ο χρόνος μου, μετά από λίγο αρχίζω να νιώθω τα χέρια μου να τρέμουν και να ιδρώνω, καθώς προσπαθώ να το κρατήσω σε μια εύλογη απόσταση από τα μάτια μου (και τα ματογυάλια μου εδώ και μια δεκαετία πάνω-κάτω). Και δεν αναφέρω το πώς νιώθω αν θελήσω να επωφεληθώ μιας μεγάλης διαδρομής με το μετρό ή το τρόλλεϋ, στην περίπτωση που δεν έχω βρει κάθισμα. Και αναρωτιέμαι γιατί, για να εντρυφήσω σε ένα λογοτεχνικό έργο, θα πρέπει είτε να κάνω τακτικά διαλείμματα και εντριβές στα μπράτσα μου (αν έχω την ευχέρεια) είτε να έχω προπονηθεί όπως ο αρσιβαρίστας Πύρρος Δήμας την εποχή που σάρωνε τα ολυμπιακά μετάλλια.

Καλά, θα μου πείτε, δεν σε ξεπάτωνα με τον ίδιο τρόπο κλασικά έργα, όπως ο Δον Κιχώτης, όταν τα διάβαζες; Ναι, με ξεπάτωνα, αλλά τότε έκανα υπομονή επειδή με ξεπλήρωναν για την ταλαιπωρία? διάβαζα το αριστούργημα του Θεοβάντες (ή κάτι ανάλογο), ενώ με απασχολούσε ο προβληματισμός που αναδύονταν από τις σελίδες του κειμένου, και όχι το ζόρι που τραβά η κυρία Κορνουτίδου επειδή αντιλαμβάνεται πως άντρας της σπιλμπορδίζει με την διδα Φλερτάτου, την καινούργια γραμματέα του, κάπου στο Μαλιμπού ή τους καημούς του κύριου Καχεκτάκη επειδή έχει μισριστεί ότι η συμβία του ορέγεται τους βραχιόνες του κύριου Φουσκωτόπουλου, του μασέρ του Ινστιτούτου Καλλονής, όπου συχνάζει. Μπρος στο (λογοτεχνικό) κάλλος τι ο (σωματικός) πόνος;

Καλά, θα μου πείτε πάλι, δεν είναι το ίδιο, αν όχι περισσότερο, ασήκωτα και μερικά από θεωρητικά βιβλία με τα οποία παθιάζεσαι; Ναι, είναι εξίσου και παραπάνω ασήκωτα μερικά από αυτά, αλλά αυτά τα διαβάζω υπό άλλες συνθήκες? άλλοτε καθισμένος με τους αγκώνες στηριγμένους στα μπράτσα της καρέκλας, άλλοτε με το βιβλίο ακουμπισμένο σε ένα τραπέζι, άλλοτε ξαπλωμένος στο κρεβάτι ή στον καναπέ αλλά με τακτικά διαλείμματα στην ανάγνωση για να στοχαστώ και εμπεδώσω (όσο μου επιτρέπει το φτωχό τσερβέλο μου) τα μηνύματα που εκπέμπουν τα λόγια των συγγραφέων τους.

Από μια άλλη σκοπιά, τώρα, κλαίω τις ώρες που σπατάλησα, οπότε έτυχε και παρασύρθηκα από την εμπορική επιτυχία ενός ευμεγέθους βιβλίου και τις διθυραμβικές κριτικές για αυτό και αποτόλμησα την ανάγνωσή του, από τις άχρηστες λεπτομέρειες (κυρίως περιγραφές δωματίων ή φορεμάτων) που διάβασα και ξέχασα σε σύντομο χρονικό διάστημα, καθώς δεν επηρέαζαν διόλου την πλοκή. Και απογοητεύομαι από

μια συχνή ανισορροπία στην εξιστόρηση των γεγονότων ακόμα και σε μερικά όντως αξιόλογα χοντρά βιβλία, ιδίως από αυτά που καταγράφουν την ιστορία ενός ατόμου ή μιας οικογένειας στο διάβα των χρόνων. Ξεκινούν με μία αναλυτικότερη περιγραφή του κάθε συμβάντος, συνεχίζουν με όσο πάει και περιεκτικότερες περιγραφές και καταλήγουν με μια καταϊστική συνοπτική παρουσίαση των τελευταίων επεισοδίων που σε κάνει να αναρωτιέσαι: δεν έχουν σημασία τα τελευταία γεγονότα (τα οποία, εντούτοις, λειτουργούν ως καταλύτης της πλοκής); ο/η συγγραφέας διαπίστωσε ότι υπερβαίνει το όριο των σελίδων και απαξίωσε να παρέμβει σε όλο το κείμενο για να εξισορροπήσει τα επιμέρους κεφάλαια; επήλθε μία κόπωση από την ενασχόληση με το ίδιο θέμα και επιχειρήθηκε μία φυγή δια της σύντμησης της αφήγησης; η προθεσμία παράδοσης του κειμένου στην εκδοτική επιχείρηση δεν άφηνε τα αναγκαία χρονικά περιθώρια για μια ύστατη ματιά; Τρέχα γύρευε!

Η απογοήτευση, πάντως, κορυφώνεται όταν πέφτει στα χέρια μου ένα λιμό βιβλίο (της κατηγορίας πετεινού ή πτερού αν τα κρίνουμε με την παλιά ορολογία βαρέων αθλημάτων), ένα λογοτεχνικό έργο διακοσίων ή, άντε, τριακοσίων σελίδων (για να μην πω εκατό ή κάπου τόσων), πραγματικό διαμάντι, αριστούργημα. Με λιτές περιγραφές και μεστό λόγο σε απορροφά, σε παρασύρει στους προβληματισμούς του συγγραφέα ή στην ατμόσφαιρα της πλοκής και, τελικά, σε γεμίζει πνευματικά και ψυχικά. Και δεν σε αναγκάζει να γυρίζεις μερικές εκατοντάδες σελίδες πίσω για να συνειδητοποιήσεις π.χ. ποιο είναι και τι καπνό φουμάρει αυτό το πρόσωπο που διεισθύει ξανά στην πλοκή μετά από κάποιες δεκαετίες. Για να αποδειχθεί ότι: ουκ εν τω πολλώ (των σελίδων) το ευ (του περιεχομένου)! Και πως το (λογοτεχνικό) λακωνίζει ενστί (λογοτεχνικό) φιλοκαλείν. Συχνά τουλάχιστον.

Με ενθουσιάζουν αυτά τα βιβλία. Ιδίως, μάλιστα, όταν έχουν και το μέγεθος βιβλίου τσέπης και μου επιτρέπουν να τα κουβαλάω μαζί μου για να γεμίσω τον χαμένο χρόνο μιας διαδρομής με κάποιο συγκοινωνιακό μέσο, στην ουρά του ταμείου ενός σούπερ-μάρκετ, στις αναμονές μιας θυρίδας μιας τράπεζας, στην (ο θεός να την κάνει) αίθουσα αναμονής μιας δημόσιας υπηρεσίας ή σε ανάλογες χρονοφθόρες περιπτώσεις. Με ανακούφιση τα ανασύρω από την πίσω τσέπη του παντελονιού μου. Γιαυτό και τα αποκαλώ βιβλία της κλωτσοπέτης με το συμπάθιο.

Δεν θα πρέπει, ωστόσο, να αποσιωπήσω πριν κλείσω ότι τα πολυσέλιδα βιβλία δεν έχουν μόνο μειονεκτήματα, αλλά και πλεονεκτήματα. Ένα, τουλάχιστον, που τους βρίσκω είναι πως δεν τα παίρνει εύκολα το αυράκι όταν γλιστρήσουν από τα χέρια μου με το που θα λαγοκοιμηθώ πάνω σε μια πετσέτα ή στην ξαπλώστρα σε μία παραλία, ζαβλακωμένος από την καλοκαιρινή ζέστη.

Και δεν θα παραλείψω να παραδεχθώ ότι η γνώμη μου δεν αποτελεί θέσφατο και δεν αναιρεί την αντιδιαμετρική άποψη των εραστών των βιβλίων βαρέων βαρών. Όπως είπαμε: «de gustibus et coloribus non est disputandum» και ο καθένας έχει για την ώρα το δικαίωμα της ελευθερίας επιλογής σ' αυτή τη χώρα!

Μονόδρομος

Του λυτρωμού και της ελπίδας το μεθύσι και η βολή ηδονικά μαποκοιμίσαν, κι ολούθε γύρω μου οι δρόμοι κλείσαν.

Στου λήθαργου την αγκαλιά παραδομένος, όπως στον πρώτο έρωτα, στην εφηβεία, δεν ένιωσα της Κίρκης τη γητεία.

Κι ο κόσμος άλλαξε λες κι ήταν τυφλωμένος κι έναν ανήφορο ακολουθούσε πάλι, μες στις λαχτάρας τη θολή κραιπάλη.

Κι εγώ ανήμπορος, καταμεσής στο πλήθος, χωρίς φωνή, χωρίς γραφή, αποκομμένος, ναντισταθώ ψάχνω τυφλά να βρω το σθένος.

Λεάνδρος Σλάβης

Αποχαιρετισμός του Θοδωρή Δημητριάδη

Με την ευκαιρία της πρόσφατης συνταξιοδότησής μου και παραμένοντας για πάντα αμετανόητος εραστής της ραπτικής καλλιτεχνίας, που ευσυνειδήτητα υπηρέτησα, θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς όλους τους φίλους συμπατριώτες μου και τους φίλους μου της 111 Πτέρυγος Μάχης, που με ανεχθήκατε και με στηρίξατε στην επαγγελματική μου πορεία, με αγαπήσατε, μοιραστήκατε μαζί μου χαρές, λύπες, αγωνίες, κοινωνήσαμε ενδόμυχες σκέψεις κι ο ένας δίπλα στον άλλον νιώθαμε πιο ασφαλείς και δυνατοί.

Σφίγγω το χέρι του καθενός και ψιθυρίζω τα ονόματα όλων σας σε ένα τάμα νοερό για προσωπική κι οικογενειακή ευτυχία.

Χρόνια σ' αυτήν εδώ τη θέση ψαλίδια, υφάσματα στη μέση κάτι τελείωσε λοιπόν φωνάζει τώρα το παρόν. Μα κι αν περνάει η ζωή είμαι χαρούμενος πολύ γιατί μαζί σας έχω ζήσει με αγάπη και φιλία ίση!

Παντοπινός σας φίλος,
Θοδωρής Δημητριάδης.

3ο Συνέδριο Ανάπτυξης «Σχεδιάζουμε τη Μαγνησία των επόμενων 20 ετών»

Το διήμερο 11-12 Νοεμβρίου 2017 πραγματοποιήθηκε στο Βόλο το 3ο Συνέδριο Ανάπτυξης με τίτλο «Σχεδιάζουμε τη Μαγνησία των επόμενων 20 ετών», στο οποίο συμμετείχε ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας και ερευνητής του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, κ. Χρήστος Τριαντόπουλος. Ειδικότερα, ο κ. Χρήστος Τριαντόπουλος συμμετείχε στη θεματική για ένα νέο παραγωγικό πρότυπο για την έξοδο από την κρίση μαζί με τον υφυπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Αλληλεγγύης, κ. Τ. Πετρόπουλο, τον Βουλευτή και π. Αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών, κ. Χρ. Σταϊκούρα, την Πρόεδρο του Συνδέσμου Βιομηχανών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος, κα Ελ. Κολιοπούλου, τον Πρόεδρο της Επιλεκτικής Κλωστοϋφαντουργίας ΑΕΒΕ, κ. Ε. Δοντά, και τη Διευθύνουσα Σύμβουλο της Βιομηχανίας ΕΨΑ, κα Π. Τσαούτου.

Στο πλαίσιο της εισήγησής του, ο κ. Χρήστος Τριαντόπουλος ανέφερε ότι «[...] η Μαγνησία, συνεπώς, παρουσιάζει μία σειρά από θετικές ιδιαιτερότητες που καθιστούν ιδιαίτερα ευνοϊκό και αξιοποιήσιμο ένα τέτοιο περιβάλλον ευρύτερων συμπράξεων επιχειρήσεων, τοπικών φορέων και υποδομών. Ειδικότερα, σύμφωνα με σχετικές μελέτες συναδέλφων στο ΚΕΠΕ, η Μαγνησία ήταν από τους νομούς της χώρας με σχετικά υψηλή εξειδίκευση στη μεταποιητική βιομηχανία. Παρουσιάζει, δηλαδή, υψηλή εξειδίκευση σε ένα κλάδο με παραδοσιακά υψηλή προστιθέμενη αξία και εξωστρεφή προσανατολισμό.

Παράλληλα, βέβαια, αναπτύσσεται μια έντονη και πολλά υποσχόμενη δυναμική των νεοφυών επιχειρήσεων στην περιοχή. Η Μαγνησία, επίσης, είναι από τους νομούς με προοπτικές αύξησης της διαφοροποίησης της οικονομι-

κής δραστηριότητας, καθώς είναι πάνω από το μέσο όρο της κλαδικής διαφοροποίησης της χώρας. Παρουσιάζει, δηλαδή, αξιόλογη δραστηριότητα σε πολλούς διαφορετικούς κλάδους. Σε αυτή την προοπτική θα πρέπει, φυσικά, να συνυπολογίσουμε, τόσο τη παράδοση σημαντικών συνεταιρισμών στον πρωτογενή τομέα (όπως στο Βόλο, στη Νέα Αγχιάλο και στη Ζαγορά), όσο και τις θετικές επιπτώσεις από τις συνεργείες με τα πανεπιστημιακά και ερευνητικά ιδρύματα. Προκύπτει, λοιπόν, μία δυναμική θετικών οικονομικών συγκέντρωσης στη Μαγνησία, όπου η δυναμική ποικιλομορφία κλάδων, φορέων και επιχειρήσεων μπορεί, μέσα από τη συνεργασία και τις συμπράξεις, να οδηγήσει σε προστιθέμενη αξία, καινοτομία και εξωστρέφεια.

Αυτές οι προοπτικές ενδυναμώνονται καθοριστικά από τη γεωγραφική θέση του νομού, μιας και η Μαγνησία χαρακτηρίζεται από αυξημένη κεντρικότητα στο εθνικό δίκτυο εμπορευματικών μεταφορών, ενώ η ύπαρξη διεθνούς λιμανιού στο Βόλο και αεροδρομίου στη Νέα Αγχιάλο συνεισφέρουν στη διασυνδεσιμότητα με τις διεθνείς αγορές. Ειδικότερα, σε ένα εθνικό με διεθνή διάσταση δίκτυο ο Βόλος συνιστά, όπως καταλήγει και η μελέτη του ΚΕΠΕ και του συναδέλφου Θεόδωρου Τσέκερη, τον πλέον κεντρικό κόμβο του ανατολικού κεντρικού τμήματος της ηπειρωτικής χώρας. Ένας κόμβος με προοπτικές επέκτασης στους θαλάσσιους δρόμους της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας. Έτσι, η αξιοποίηση της κεντρικότητας της Μαγνησίας, μέσα από την προώθηση σχετικών υποδομών και χωροταξικών διευθετήσεων, θα αναδείξει σε μεγάλο βαθμό τις προοπτικές που προκύπτουν από τη δυναμική οικονομικών συγκέντρωσης που υπάρχει [...].

Τέλος, ο κ. Χρήστος Τριαντόπουλος, συνοψίζοντας την τοποθέτησή του, υπογράμμισε ότι «[...] σε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο όπου θα εδράζεται στη σύμπραξη επιχειρήσεων, φορέων και υποδομών για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας, η Μαγνησία θα μπορέσει να αποκτήσει ένα σημαντικό και διατηρήσιμο αναπτυξιακό βηματισμό.

Προς μία τέτοια κατεύθυνση, θα πρέπει, φυσικά, να συμβάλλουν και να συντονιστούν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς. Ίσως αυτό να είναι και η μεγαλύτερη πρόκληση. Όπως και να έχει, αν αναλογιστούμε τις δυσκολίες που έχουν προηγηθεί, φαντάζει ως η ενδεδειγμένη οδός για την έξοδο από την κρίση. Οπότε, δεν μένει κάτι άλλο, από το να προσπαθήσουμε [...].

Ο Χρήστος Τριαντόπουλος είναι ερευνητής στο ΚΕΠΕ και κατάγεται από τη Νέα Αγχιάλο Μαγνησίας. Σπούδασε Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Κρήτης και έλαβε τον μεταπτυχιακό τίτλο του στις Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Σπουδές από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, ενώ από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών έλαβε τον διδακτορικό τίτλο σπουδών του πάνω στην πολιτική οικονομία των χρηματοπιστωτικών συστημάτων, εκπονώντας τμήμα των διδακτορικών του σπουδών, με υποτροφία, στο London School of Economics.

Παράλληλα, έχει δραστηριοποιηθεί ερευνητικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, και στο University of Sussex, ενώ, μεταξύ άλλων, κατείχε συμβουλευτική θέση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (2012-2014) και στο Υπουργείο Οικονομίας (2015) και θέση εξωτερικού συνεργάτη στο Ελληνικό Δημοσιονομικό Συμβούλιο (2016). Διδάσκει οικονομικά και δημοσια οικονομικά στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και, σε μεταπτυχιακό επίπεδο, στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και στο ΑΤΕΙ Πελοποννήσου. Τέλος, είναι Αντιπρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας και Πρόεδρος της Κοινότητας Διαλόγου Σύνθεσις.

Κυκλοφορεί!!

Το βιβλίο - cd μπορείτε να το προμηθευτείτε από τα βιβλιοπωλεία Public, Ιανός κ.ά. και από το Σύλλογό μας. Η τιμή του είναι 15 ευρώ.

Πολυάρθριμα τα κολακευτικά σχόλια που λαμβάνουμε από τον Έβρο μέχρι τη Κρήτη για τη νέα μας δουλειά.

Εναλλακτικά μπορείτε να αγοράσετε τον δίσκο ψηφιακά στο:

<https://itunes.apple.com/us/album/1906-anchialos-feat-chorodia-spirou-lamprou/id1240381721?ls=1&app=itunes>

Επίσης στην ίδια διεύθυνση μπορεί κάποιος να ακούσει ένα δείγμα πριν την αγορά!

Από την επίσκεψη του προέδρου μας στον Ακαδημαϊκό Μάεστρο Θόδωρο Αντωνίου. Στη φωτο ο Ακαδημαϊκός με τον προσφάτως τιμηθέντα από την Ακαδημία Τενόρο Σπύρο Σακκά

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, σας καλεί να έλθετε στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου (Άρθρο 10 του Καταστατικού) που θα γίνει την ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018 και ώρα 11.30 στο Εντευκτήριο της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας οδός Ιπποκράτους 34, 5ος όροφος. Τηλ. 210 3620418

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

- 1) Απολογισμός πεπραγμένων Διοικητικού Συμβουλίου
- 2) Οικονομικός Απολογισμός
- 3) Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής
- 4) Διάφορα θέματα - Αλλαγή καταστατικού
- 5) Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής
- 6) Αρχαιρεσίες

Απαιτούμενη απαρτία οι μισοί συν ένας από τα μέλη του Συλλόγου που έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις για το έτος 2014 (οι φοιτητές δεν έχουν υποχρέωση συνδρομής). Επειδή, κατά πάσα πιθανότητα δεν θα υπάρχει απαρτία την πρώτη Κυριακή 7 Ιανουαρίου 2018, σας παρακαλούμε να έλθετε όλοι στην επαναληπτική, την Κυριακή 14 Ιανουαρίου 2018 την ίδια ώρα στην ίδια αίθουσα. Η παρουσία όλων μας είναι απαραίτητη. Ας αφιερώσουμε 2 ώρες από το χρόνο μας για να παραμείνει ο Σύλλογός μας ζωντανός. Είναι προς το συμφέρον όλων μας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Απόστολος Ζαφειρόπουλος

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018
Όλοι παρόντες

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Τσιάνης Κων/νος